

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

9131 *Reial decret llei 27/2020, de 4 d'agost, de mesures financeres, de caràcter extraordinari i urgent, aplicables a les entitats locals.*

I

Des que es va declarar l'estat d'alarma per gestionar la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19 mitjançant el Reial decret 463/2020, de 14 de març, el Govern ha adoptat un conjunt de mesures, d'una banda, de caràcter sanitari i de protecció de la seguretat de les persones i, de l'altre, d'índole econòmic, en les quals, a partir de les actuacions i els compromisos de les institucions europees, s'està definint un marc d'ajudes estatals i de reactivació de l'activitat econòmica i social.

La situació financera del subsector de les entitats locals es pot qualificar de sanejada, amb capacitat de generació d'estalvi i amb superàvits successius i continuats des de l'any 2012, que el 2019 s'han situat en el 0,31 per cent del PIB nacional i en una quantia de 3.839 milions d'euros. Per aquesta circumstància, i per la necessitat de donar suport a col·lectius vulnerables, mitjançant el Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19, es va possibilitar que les corporacions locals destinessin una quantia global de 300 milions d'euros d'aquell superàvit per finançar despeses d'inversió incloses en serveis socials i en promoció social, i, amb caràcter excepcional, prestacions d'atenció primària i atenció a la dependència que recull l'Acord del Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, de 16 de gener de 2013, que recull el Catàleg de referència de serveis socials. Aquell import era equivalent al del Fons social extraordinari constituït per atendre necessitats de les comunitats autònomes.

La despesa de les en aquelles actuacions es considera executada en inversions financerament sostenibles, de manera que no computa en la regla de despesa, en aplicació de la disposició addicional sisena de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i de la disposició addicional setzena del text refós de la Llei reguladora d'hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març. Aquella quantia global es va individualitzar per a cada entitat en el 20 per cent del seu propi superàvit de 2019, mitjançant el Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19.

Així mateix, i en el mateix marc regulador abans esmentat tant d'estabilitat pressupostària com d'hisendes locals, el Reial decret llei 23/2020, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures en matèria d'energia i en altres àmbits per a la reactivació econòmica, ha permès, com a mesura d'impuls de l'activitat econòmica i de l'ocupació, que les entitats locals destinin el 2020, com a màxim, el 7 per cent del seu respectiu superàvit per finançar despeses d'inversió en vehicles elèctrics o amb etiqueta ambiental ZERO o, en darrera instància, amb etiqueta ECO, i en infraestructures de recàrrega per a l'ús dels vehicles adquirits, que es destinin a la prestació dels serveis públics de recollida, eliminació i tractament de residus, seguretat i ordre públic, protecció civil, prevenció i extinció d'incendis, i transport de viatgers.

En definitiva, fins al moment s'han adoptat mesures que han anat dirigides a la utilització del superàvit de les entitats locals en determinats àmbits que, a causa de la situació actual de crisi sanitària, econòmica i social, s'han considerat prioritaris, sense que la despesa finançada amb aquell recurs computi en la regla de despesa, dins del marc de la normativa d'estabilitat pressupostària i reguladora d'hisendes locals.

No obstant això, per tancar l'aplicació de les regles de la destinació del superàvit de 2019, es considera necessari i urgent que es permeti, en aquell mateix marc, la plena

utilització del recurs esmentat el 2020. Fins i tot, en relació amb l'execució de projectes d'inversions financerament sostenibles finançats amb el superàvit de 2018, es pot possibilitar que, encara que inicialment hauria de concloure el 2020, s'ampliï a 2021, a causa de la suspensió de l'activitat econòmica durant el període de vigència de la declaració de l'estat d'alarma, i de la incidència que té la crisi derivada de la situació d'emergència sanitària en l'execució dels contractes que, amb la legislació que els regula, van subscriure anteriorment les entitats locals.

Així mateix, es considera necessari ampliar el marge de maniobra financer, fonamentalment, dels ajuntaments que es troben amb problemes o situacions de risc financer, amb l'adopció de mesures en el marc dels mecanismes extraordinaris de finançament, i, concretament, del Fons de finançament a entitats locals. Són mesures que es consideren urgents, en la mesura que podrien permetre a ajuntaments que no presenten una situació financera sanejada atendre, a les seves demarcacions respectives, necessitats de caràcter social o de suport a determinats col·lectius que han sorgit de manera extraordinària com a conseqüència de la pandèmia.

Finalment, aquest Reial decret llei conté, en el seu articulat, mesures que es refereixen a la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat. D'una banda, a l'habilitació de crèdit per poder executar la totalitat dels pagaments dels lliuraments a compte corresponents a aquest any 2020, per a la qual cosa es requereix un suplement de crèdit que s'ha d'aprovar, per la naturalesa d'aquesta modificació pressupostària, una norma amb rang de llei, i que, per la urgència amb la qual s'ha d'instrumentar, s'ha de fer mitjançant un reial decret llei. I, de l'altra, a la inclusió de determinades normes necessàries per poder procedir a les transferències a favor de les entitats locals pels imports que resultin de la liquidació definitiva d'aquella participació corresponent a 2018, i, en un altre cas, per poder aplicar els reintegraments a càrrec d'aquelles altres entitats per a les quals resultin liquidacions de signe negatiu.

II

L'article 12 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, regula la regla de despesa aplicable a l'Administració central, a les comunitats autònomes i a les corporacions locals. Aquesta regulació té el seu origen en el Reglament (UE) núm. 1175/2011 del Parlament Europeu i del Consell, pel qual es modifica el Reglament (CE) núm. 1466/97 del Consell, relatiu al reforç de la supervisió de les situacions pressupostàries i a la supervisió i coordinació de les polítiques econòmiques.

Les entitats locals són, des de l'any 2012, el primer nivell d'Administració pública que, gràcies a l'esforç de consolidació pressupostària i a l'evolució positiva del cicle econòmic, aconsegueix presentar superàvit en els seus comptes. La Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, estableix, a l'article 32, que el superàvit assolit per l'Estat, les comunitats autònomes i les corporacions locals ha d'anar destinat a la reducció del nivell d'endeutament net. En aplicació d'aquesta norma, un gran nombre de corporacions locals han aconseguit una reducció considerable del seu nivell de deute públic, i el sanejament financer.

Tenint en compte l'esforç de consolidació efectuat i la sòlida situació financera, així com la naturalesa dels serveis que presten les corporacions locals, que per la seva relació de proximitat amb els ciutadans tenen una alta capacitat per influir directament en la millora del seu benestar, es va establir una regla especial per a la destinació del superàvit que recull l'article 32 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril. Així, la disposició addicional sisena d'aquesta última, introduïda mitjançant la Llei orgànica 9/2013, de 20 de desembre, de control del deute comercial al sector públic, permet que, des de l'any 2014, les corporacions locals que presenten superàvit i romanent de tresoreria per a despeses generals positiu, així com un nivell de deute públic inferior al límit a partir del qual està prohibit el recurs a l'endeutament i un període mitjà de pagament a proveïdors que no supera el termini màxim de pagament que estableix la normativa de mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, destinin el seu superàvit a finançar inversions que han de ser financerament sostenibles al llarg de la vida útil de la inversió, i la despesa en aquestes inversions no computa als efectes de l'aplicació de la regla de

despesa que defineix l'article 12 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, encara que sí als efectes del compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària.

La disposició addicional setzena del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, desenvolupa i defineix el concepte de sostenibilitat financera que ha de concórrer en aquestes inversions, així com el procediment i l'àmbit objectiu aplicable. Aquesta mesura de flexibilitat en la destinació del superàvit es va aplicar per primera vegada el 2014 i des d'aleshores s'ha prorrogat anualment fins a 2019, a través de les lleis de pressupostos generals de l'Estat o bé mitjançant reials decrets llei.

Circumstàncies excepcionals han motivat que no s'hagi pogut tramitar la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2020, i no ha estat possible adoptar la pròrroga que preveu la disposició addicional sisena de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril. Els tràmits necessaris relacionats amb la iniciació i el desenvolupament del procediment d'execució de la despesa requereixen uns terminis que fan que, perquè la mesura pugui tenir efectes i les corporacions locals puguin portar a terme l'execució de les inversions en el present exercici pressupostari, sigui necessari aprovar de forma immediata la pròrroga de la mesura que preveu la disposició addicional sisena de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, per poder destinar aquests recursos de manera urgent a la situació econòmica i social generada en ocasió de la pandèmia.

Per tant, per raons d'urgència i de caràcter extraordinari, és necessari incloure la pròrroga en un reial decret llei, com ja es va fer en els dos anys anteriors, en el Reial decret llei 10/2019, de 29 de març, i en el Reial decret llei 1/2018, de 23 de març.

Tenint en compte, a més, que la pròrroga de la regla especial de la destinació del superàvit podria no tenir operativitat si s'exigeix en tot cas que el 2020 es facin les fases del procediment d'execució de la despesa d'autorització i disposició o compromís, es considera necessari no requerir el desenvolupament d'aquesta última en el mateix exercici, fet que no contradiu el caràcter urgent de la present norma, ja que un bon nombre de projectes d'inversió requereixen el desenvolupament d'un procediment de contractació que, per la seva naturalesa i quantia, s'ha d'iniciar al més aviat possible per tal que la fase d'autorització de la despesa es pugui concloure en el present exercici.

Pel que fa al superàvit de 2018, es va aprovar l'aplicació de la regla especial abans esmentada, fet que va possibilitar que el Reial decret llei 10/2019, de 29 de març, abans esmentat, la utilitzés per donar cobertura a inversions financerament sostenibles, de manera que es requeria que el 2019, com a mínim, es desenvolupés la primera fase del procediment d'execució de la despesa, la seva autorització, i que la resta de les fases, compromís o disposició, reconeixement de l'obligació i ordenació del pagament, es completessin el 2020. Com a conseqüència de la declaració de l'estat d'alarma, s'ha hagut de suspendre l'execució d'un bon nombre de projectes d'inversió, sobretot de més envergadura i rellevància financera, fet que dificulta, si no impossibilita, completar aquelles fases el 2020, de manera que és necessari que, amb caràcter extraordinari, es permeti concloure-les el 2021, si bé almenys la de compromís o disposició s'hauria de desenvolupar el 2020, tenint en compte el principi de proporcionalitat de la mesura, així com en favor d'una seguretat jurídica més gran per als contractistes.

III

En el marc dels mecanismes addicionals de finançament de les entitats locals que regula la disposició addicional primera de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, es va constituir el Fons de finançament a entitats locals, regulat pel Reial decret llei 17/2014, de 26 de desembre, de mesures de sostenibilitat financera de les comunitats autònomes i entitats locals i altres de caràcter econòmic, configurat en tres compartiments, els Fons d'ordenació, d'impuls econòmic i per al finançament dels pagaments a proveïdors, aquest últim en liquidació.

En aquest context, aquest Reial decret llei introdueix mesures que afecten l'àmbit objectiu del Fons d'ordenació, les operacions d'endeutament concertades amb el Fons en liquidació per al finançament dels pagaments a proveïdors i les operacions de crèdit a curt

termini que, amb caràcter general i al marge d'aquells fons, tinguin formalitzades les entitats locals.

Amb l'ampliació de l'àmbit objectiu del Fons d'ordenació es possibilita el finançament dels deutes amb creditors públics que s'estiguin compensant mitjançant retencions de la participació en tributs de l'Estat o que s'estiguin cancel·lant mitjançant acords de fraccionament i ajornament subscrits amb els creditors esmentats, fonamentalment l'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Tresoreria General de la Seguretat Social. Aquesta mesura va dirigida a aquells municipis que es troben en alguna de les situacions de risc financer que descriu l'article 39.1 del Reial decret llei 17/2014, és a dir que presentin una situació financera negativa o que no es puguin refinançar en condicions de prudència financera.

Amb aquesta ampliació, els municipis que es trobin en aquestes situacions i amb deutes amb aquells creditors els poden cancel·lar i substituir per préstecs amb el Fons de finançament a entitats locals, i posar-se al corrent del pagament dels deutes tributaris i amb la Seguretat Social, cosa que és requisit de compliment forçós perquè puguin optar a subvencions i ajudes d'altres administracions públiques, que, en la situació de crisi actual, poden exercir un paper fonamental per no agreujar els problemes financers que puguin presentar aquells municipis, potencialment beneficiaris de la mesura.

Així mateix, per a les entitats locals que hagin presentat en qualsevol dels dos últims exercicis problemes de liquiditat o de solvència es possibilita la consolidació de deute a curt en deute a llarg termini. Amb aquesta mesura, es reduiran les tensions de tresoreria que experimenten, sobretot, ajuntaments amb problemes estructurals, que es manifesten en uns ingressos corrents insuficients per finançar les seves despeses corrents i l'amortització de les seves operacions de préstec, o que presenten romanents de tresoreria per a despeses generals negatius.

Finalment, pel que fa a les mesures de suport financer, en el marc de l'endeutament de les entitats locals, es permet la cancel·lació de préstecs que tinguin formalitzats amb el Fons en liquidació per al finançament dels pagaments a proveïdors substituint-los per préstecs que puguin formalitzar amb entitats de crèdit, i poden quedar excloses de la condicionalitat derivada dels plans d'ajust les entitats locals que estiguin sanejades financerament i que, en conseqüència, compleixin les regles fiscals en diversos exercicis consecutius i, per tant, es pugui considerar consolidat el camí de correcció dels desequilibris que van presentar quan es van aprovar aquells plans.

Totes aquestes mesures són de caràcter extraordinari i urgent, en la mesura que permeten a les entitats locals amb una situació financera que presenta debilitats o desequilibris no corregits poder atendre de manera immediata i urgent les necessitats econòmiques i socials que de manera extraordinària s'han generat en ocasió de la pandèmia.

IV

El projecte de llei de pressupostos generals de l'Estat ha anat configurant l'instrument ordinari per actualitzar la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat. Tanmateix, tant el 2019 com el 2020, d'acord amb el que preveu l'article 134.4 de la Constitució espanyola, es va activar la situació de pròrroga automàtica dels pressupostos generals de l'Estat a partir de l'1 de gener de cadascun d'aquells anys, i continua actualment, després que ja hagi transcorregut gran part de l'exercici corrent 2020.

En aquella situació de pròrroga pressupostària, el Reial decret llei 13/2019, d'11 d'octubre, va regular l'actualització extraordinària dels lliuraments a compte per a 2019 tant de les comunitats autònomes de règim comú com de les entitats locals, fet que va permetre adoptar un ajust tècnic de caràcter extraordinari per a la defensa de l'interès general i evitar els greus perjudicis que l'absència de mesures aprovades pel curs ordinari de la llei de pressupostos generals de l'Estat hauria provocat en les administracions territorials, i va permetre traslladar a les entitats locals l'increment dels recursos derivats de la diferència de previsions, entre l'elaborada per a l'any 2018 i l'elaborada per a 2019, eliminant els efectes de les mesures tributàries que recull el Projecte de llei de pressupostos generals

de l'Estat per a l'any 2019, i considerant exclusivament l'increment de recaptació prèvia a la cessió d'impostos estatals, que són determinants del finançament local.

De conformitat amb l'Acord del Consell de Ministres de 21 de gener de 2020 es mantenen el 2020 les quanties dels lliuraments a compte de 2019 corresponents a totes i cadascuna de les entitats locals incloses en l'àmbit subjectiu d'aplicació dels models de participació en els tributs de l'Estat, però els crèdits destinats a donar cobertura financera a les transferències en què es materialitzen aquells lliuraments i que s'estan gestionant són els que recullen els pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018 prorrogats, que són inferiors a les necessitats pressupostàries, de manera que, com va ocórrer el 2019, es requereix l'aprovació de suplementos de crèdit per adaptar els crèdits de despesa que instrumenten els lliuraments a compte a través de la secció 36 dels pressupostos generals de l'Estat per poder atendre'n el pagament.

Així mateix, el 2020 és necessari calcular la liquidació definitiva de la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat corresponent a 2018. Aquesta participació es regula en els articles 111 a 126, pel que fa als municipis, i 135 a 146, pel que fa a les províncies i entitats anàlogues, del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març. Aquests preceptes es despleguen anualment en les respectives lleis de pressupostos generals de l'Estat. Per tal com no s'ha aprovat la corresponent a 2020, s'han de recollir determinades regles per calcular aquella liquidació que no troben cobertura a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018. Aquest és l'objecte del present Reial decret llei, que no altera el règim financer actual de les entitats locals, en tant que aquelles regles són d'aplicació reiterada en cada exercici.

V

En un escenari en què les entitats locals estan suportant tipus d'interès negatius pels saldos disponibles en comptes i dipòsits bancaris de la seva titularitat, es possibilita que els ajuntaments, les diputacions provincials i els consells insulars es comprometin voluntàriament a posar a disposició de l'Administració General de l'Estat recursos financers per un import equivalent als romanents de tresoreria per a despeses generals en els termes definits en aquest Reial decret llei a 31 de desembre de 2019.

La posada a disposició de la totalitat de l'import esmentat s'ha de materialitzar en la remissió al Ministeri d'Hisenda fins al 15 de setembre de 2020 d'un compromís ferm, vinculant i irrenunciable de transferir aquests recursos a l'Administració General de l'Estat. Compromisos que han d'estar vigents fins al 31 de desembre de 2021, període en què la Direcció General del Tresor i Política Financera ha de requerir a les entitats locals que li prestin els recursos compromesos.

L'operació té caràcter de préstec de les entitats locals a l'Administració General de l'Estat per l'import total esmentat a l'apartat anterior i s'ha de materialitzar, en un acte únic, quan l'Administració General de l'Estat rebí els fons al compte que determini la Direcció General del Tresor i Política Financera, de la Secretaria General del Tresor i Finançament Internacional, sense que es requereixi formalitzar els préstecs, que tenen la consideració de deute de l'Estat segons la Llei 47/2006, de 26 de novembre, general pressupostària.

El préstec l'ha d'amortitzar l'Administració General de l'Estat en un termini màxim de quinze anys, a partir de 2022. Les condicions financeres d'aquesta operació s'han de fixar amb una consulta prèvia a l'associació d'àmbit estatal amb més implantació representativa de les entitats locals, que s'ha d'efectuar en un termini que finalitzi el 7 d'agost de 2020 i s'ha d'aprovar, en qualsevol cas, amb una resolució de la Direcció General del Tresor i Política Financera, que s'ha de publicar no més tard del 20 d'agost de 2020. A partir de llavors les entitats locals poden decidir adherir-s'hi mitjançant la remissió dels compromisos de disposició de recursos financers a favor de l'Administració General de l'Estat.

El tipus d'interès anual que es determini per als préstecs esmentats no pot superar el cost equivalent de finançament del deute de l'Estat, incloent en el càlcul els costos financers i d'altra naturalesa associats a les operacions en què incorri l'Administració General de l'Estat.

D'altra banda, l'Administració General de l'Estat ha de dotar un crèdit extraordinari per a la recuperació econòmica i social per un import equivalent com a mínim al 35 per cent dels recursos compromesos per les entitats locals, sense que pugui excedir un import màxim total de 5.000 milions d'euros. Amb càrrec a aquest crèdit, en el termini d'un mes comptat a partir de la recepció dels compromisos de les entitats locals, s'han d'efectuar transferències corrents a aquelles entitats locals, en proporció als recursos compromesos. Les entitats locals han de destinar les transferències a finançar actuacions en les àrees d'agenda urbana i mobilitat sostenible, cures de proximitat i cultura. Aquestes transferències les ha de materialitzar l'Administració General de l'Estat el 2020 pel 40 per cent de les aportacions compromeses per les entitats locals, fins a un màxim de 2.000 milions d'euros, i el 2021 pel 60 per cent restant, fins a un màxim de 3.000 milions d'euros.

També s'habilita un crèdit extraordinari en els pressupostos generals de l'Estat per tal de dotar de més finançament les entitats locals per fer front al dèficit extraordinari motivat per la COVID-19 en els serveis de transport públic de la seva titularitat, per un import inicial de 275 milions d'euros, que podria ascendir a 400 milions d'euros en cas que sigui necessari i que estigui plenament justificat a partir dels certificats que emetin els titulars dels òrgans d'intervenció de les entitats locals. El dèficit extraordinari al qual es fa referència és el que es deriva de l'estat d'alarma i fins al final de 2020, i el finançament s'estableix en una quantia equivalent al 33 per cent dels ingressos anuals per tarifa dels serveis de transport en un any de referència.

Tanca el paquet de mesures aplicables a les entitats locals la possibilitat, excepcional, que se'ls habilita d'utilitzar el seu superàvit de 2019, o el romanent de tresoreria per a despeses generals si és superior, a finançar despesa de 2020, sempre que mantinguin l'equilibri pressupostari al tancament d'aquest exercici.

En suport a municipis amb problemes de liquiditat o que estiguin en risc financer s'estableix la necessària col·laboració de les diputacions provincials i entitats equivalents, en el marc de les seves competències pròpies que regula l'article 36 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i, concretament, en matèria d'assistència econòmica als municipis del seu àmbit territorial, i, especialment, als de població inferior a 20.000 habitants, per a la qual cosa s'articulen dos instruments: la possibilitat de formalitzar préstecs o concertar operacions de crèdit amb els ajuntaments que presentin estalvi net o romanent de tresoreria negatiu entitats al tancament de l'exercici de 2019, així com la d'efectuar, amb càrrec al superàvit de 2019, transferències corrents, de caràcter finalista, als ajuntaments esmentats, que el 2020 es considerarien excepcionalment com a inversions financerament sostenibles i no computarien en regla de despesa.

Per completar aquest marc de suport a aquells ajuntaments, s'estableix un manament perquè es dugui a terme, abans del tancament de 2020, un estudi per a la possible revisió de les condicions financeres dels préstecs formalitzats amb el Fons de finançament a entitats locals, i la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics pot acordar la modificació d'aquelles operacions i la condicionalitat fiscal, per tal de pal·liar els efectes derivats de la pandèmia i de possibilitar el sanejament financer d'aquelles entitats locals.

VI

El Reial decret llei permet a les diputacions forals del País Basc i als cabildos insulars de Canàries aplicar el 2020 el superàvit pressupostari, en termes de comptabilitat nacional a tancament de l'exercici 2019, per compensar la reducció d'ingressos corresponents a impostos estatals concertats d'acord amb el Concert econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc i a impostos que conformen el bloc de finançament canari, d'acord amb el règim econòmic i fiscal de Canàries (impost general indirecte canari i l'arbitri sobre la producció i importació a les illes Canàries), derivada de la crisi sanitària per la COVID-19 sense que aquelles administracions públiques puguin incrementar el seu endeutament net al tancament de 2020.

La reforma de l'article 135 de la Constitució, de 27 de setembre de 2011, va recollir taxativament el principi d'equilibri pressupostari en la seva aplicació a les entitats locals, que es va recollir al seu torn a l'article 11.4 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril. Així

mateix, aquell precepte constitucional recull mencions als límits de deute de les administracions públiques, que també han estat objecte de desplegament en aquella Llei orgànica. Així mateix, en relació amb les dues regles fiscals, estabilitat pressupostària i deute públic, l'article 135.5 de la Constitució disposava que una llei orgànica regularia en tot cas la forma i el termini de correcció de les desviacions que, respecte d'aquelles regles, es puguin produir. Una mesura de correcció estava constituïda pels plans economicofinancers que defineix i regula l'article 21 de l'esmentada Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril.

Tanmateix, la regla de despesa va ser introduïda directament per aquesta última norma, que, en la seva exposició de motius, la va relacionar amb la normativa europea, en virtut de la qual la despesa de les administracions públiques no pot augmentar per damunt de la taxa de creixement de referència del producte interior brut. I ha estat la Llei orgànica esmentada la que va incloure la mesura correctiva dels plans economicofinancers en els casos d'incompliment de la regla de despesa. Així mateix, la Comissió Europea va remetre el 20 de març de 2020 una comunicació al Consell de la UE en què expressava que, davant l'esperada recessió econòmica a conseqüència del brot de COVID-19, es donen circumstàncies per activar la clàusula general de salvaguarda del Pacte d'estabilitat i creixement. En aquesta comunicació la Comissió va sol·licitar al Consell que donés suport a aquesta conclusió, ratificació que es va produir el 23 de març de 2020.

En definitiva, de les tres regles fiscals, les d'estabilitat pressupostària i de deute (i la seva mesura de correcció concretada en els plans economicofinancers) tenen l'origen en un precepte constitucional, i la regla de despesa (i la seva mesura de correcció concretada en els mateixos plans) en la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, que, al seu torn, connecta amb la normativa europea, que, en l'actualitat, permet activar aquella clàusula.

D'altra banda, el subsector de corporacions locals, dins del conjunt de les administracions públiques, presenta superàvits continus des de l'any 2012, amb fortes amortitzacions de deute públic que han derivat, al seu torn, en el compliment reiterat dels límits de deute aplicables a aquell subsector. Com a conseqüència d'aquesta situació, han generat creixents romanents de tresoreria que constitueixen una font bàsica de finançament de les modificacions de crèdit que s'aproven en un exercici pressupostari i que, en bona mesura, són un factor rellevant que pot contribuir a l'incompliment de la regla de despesa i a l'exigència de plans economicofinancers. En la situació actual de pandèmia és altament probable que les entitats locals sanejades es vegin obligades a utilitzar aquells romanents de tresoreria per pal·liar els efectes negatius que aquella provoca.

Considerant tot això, és necessari eximir de presentar el pla economicofinancer les entitats locals que compleixin l'objectiu d'estabilitat pressupostària i els límits d'endeutament segons el règim d'autorització d'aquestes operacions que conté la legislació reguladora de les hisendes locals.

D'altra banda, l'anunci efectuat per la UEFA que la candidatura formada per les ciutats de Bilbao i Sant Sebastià ha estat elegida per disputar-hi la final de la «UEFA Women's Champions League 2020» requereix la regulació d'un règim fiscal específic.

La incorporació d'aquest règim al dret positiu mitjançant aquest Reial decret llei es justifica per la proximitat de les dates en què aquest esdeveniment ha de tenir lloc, l'anunci del qual s'ha conegut amb poca anticipació, i la necessitat que amb una antelació suficient es disposi del marc tributari que sigui aplicable, a favor del principi de seguretat jurídica, de manera que concorre la necessitat extraordinària i urgent que, com a pressupòsit habilitador de la figura del real decret llei, estableix la Constitució espanyola.

D'altra banda, es manté fins al 31 d'octubre de 2020 l'aplicació d'un tipus del zero per cent de l'impost sobre el valor afegit als lliuraments interiors, importacions i adquisicions intracomunitàries de material sanitari per combatre la COVID-19, els destinataris del qual siguin entitats públiques, sense ànim de lucre i centres hospitalaris, que, fins al 31 de juliol de 2020, va estar regulada a l'article 8 del Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril, de mesures urgents complementàries per donar suport a l'economia i l'ocupació. D'aquesta forma, s'estén el seu termini de vigència per garantir la resposta del sistema sanitari en la segona fase de control de la pandèmia una vegada ja iniciat el període de nova normalitat.

També s'actualitza, amb efectes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 15/2020 esmentat, la relació de béns als quals és aplicable aquesta mesura.

A aquests efectes, els subjectes passius han d'efectuar, si s'escau, d'acord amb la normativa de l'impost, la rectificació de l'impost sobre el valor afegit repercutit o satisfet amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

La situació de pandèmia internacional i la declaració posterior de l'estat d'alarma, abans descrites, han derivat en una crisi sanitària sense precedents i d'una amplitud i gravetat extraordinàries, tant pel risc extraordinari de contagi i el nombre elevat de ciutadans afectats, amb la consegüent pressió sobre els serveis sanitaris, com per l'elevat cost social i econòmic derivat de les mesures extraordinàries de contenció i distanciament adoptades pels diferents estats.

Així, l'evolució d'aquesta situació ha exigint adoptar successives mesures addicionals per fer front a la pandèmia i, en aquest context, el Reial decret llei 19/2020, de 26 de maig, pel qual s'adopten mesures complementàries en matèria agrària, científica, econòmica, d'ocupació i Seguretat Social i tributàries per pal·liar els efectes de la COVID-19, va establir a l'article 9 la consideració, com a contingència professional derivada d'accident de treball, de les malalties patides pel personal que presta servei en centres sanitaris o sociosanitaris com a conseqüència del contagi del virus SARS-CoV2 durant l'estat d'alarma.

De conformitat amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 9 esmentat, es va establir que aquesta mesura tindria lloc respecte als contagis del virus SARS-CoV2 produïts fins al mes posterior a la finalització de l'estat d'alarma, aspecte que s'havia d'acreditar mitjançant el corresponent comunicat d'accident de treball que s'havia d'expedir dins del mateix període de referència, i per tant la data de finalització del reconeixement d'aquesta contingència era el mes de juliol de 2020.

En aquest context, davant la finalització de la vigència d'algunes de les mesures adoptades durant l'estat d'alarma, a fi de garantir la gestió eficaç de l'emergència sanitària esmentada, contenir la propagació de la malaltia i preservar i garantir la resposta del Sistema Nacional de Salut a tot el país, es fa necessari prorrogar la consideració com a contingència professional derivada d'accident de treball de les malalties patides pel personal que presta servei en centres sanitaris o sociosanitaris com a conseqüència del contagi del virus SARS-CoV2, fins que les autoritats sanitàries decretin l'aixecament de totes les mesures de prevenció adoptades per fer front a aquesta crisi sanitària.

Així mateix, s'inclouen regles especials aplicables al repartiment de dividendes i transmissió de participacions de les societats adherides al Fons de suport a la solvència d'empreses estratègiques, mesura que s'ha d'instrumentar de manera urgent a causa dels terminis compromesos amb la Comissió Europea per posar en marxa aquest fons, creat per fer front a la delicada situació econòmica per la qual travessen algunes empreses estratègiques com a conseqüència de la pandèmia de la COVID-19.

D'altra banda, les competències que en matèria de joc tenia atribuïdes el Ministeri d'Hisenda, han estat atribuïdes al Ministeri de Consum, en virtut dels articles 2 i 4 del Reial decret 495/2020, de 28 d'abril, pel qual es desenvolupa l'estructura orgànica bàsica del Ministeri de Consum i es modifica el Reial decret 139/2020, de 28 de gener, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica dels departaments ministerials, llevat de l'anàlisi i definició de la política global en matèria tributària, la proposta, elaboració i interpretació del règim tributari i la gestió i liquidació de les taxes derivades de la gestió administrativa del joc segons el que disposa l'article 2.1.f) del Reial decret 689/2020, de 21 de juliol, pel qual es desenvolupa l'estructura orgànica bàsica del Ministeri d'Hisenda i es modifica el Reial decret 139/2020, de 28 de gener, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica dels departaments ministerials. Per això, és necessari modificar la disposició transitòria primera de la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc, i les disposicions addicionals segona i desena de la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, per indicar que les competències relacionades amb la gestió i recaptació de les taxes derivades de la gestió administrativa del joc les exercirà l'Agència Estatal de l'Administració Tributària.

En l'àmbit de la identificació de sol·licitants de certificats electrònics qualificats, el Reglament (UE) 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, relatiu a la identificació electrònica i els serveis de confiança per a les transaccions electròniques en el mercat interior i pel qual es deroga la Directiva 1999/93/CE, preveu a l'article 24.1 d) la possibilitat que aquesta verificació es dugui a terme utilitzant altres mètodes d'identificació reconeguts a escala nacional que aportin una seguretat equivalent en termes de fiabilitat a la presència física.

Com a conseqüència, és necessària una regulació específica en el nostre dret nacional dels exigents requisits organitzatius i de seguretat aplicables a aquests mètodes.

Amb aquesta finalitat, és procedent atribuir al Ministeri d'Afers Econòmics i Transformació Digital, departament competent per regular els serveis electrònics de confiança, l'habilitació per determinar aquestes condicions i requisits.

En la disposició addicional sisena i la disposició final cinquena, aquest Reial decret llei incorpora al nostre ordenament jurídic els canvis legislatius introduïts per la Directiva (UE) 2019/692 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 d'abril de 2019, per la qual es modifica la Directiva 2009/73/CE sobre normes comunes per al mercat interior de gas natural, amb l'objecte de reduir els obstacles a la plena realització del mercat interior de gas natural que es deriven de la inaplicabilitat de les normes del mercat de la Unió als gasoductes de transport amb destinació o origen en països que no pertanyen a la Unió Europea. El pressupòsit habilitador de necessitat extraordinària i urgent per a la utilització de l'instrument normatiu del real decret llei es justifica per tal com la transposició de l'esmentada Directiva (UE) 2019/692 vencia el 24 de febrer de 2020 i per minimitzar, d'aquesta manera, possibles conseqüències que es puguin derivar de l'incompliment del termini avantdit.

La disposició addicional sisena exceptua temporalment, en virtut de l'article 49 bis de la Directiva 2009/73/CE, els gasoductes de transport amb origen en països que no pertanyen a la Unió Europea acabats abans del 23 de maig de 2019 i que tenen situat a Espanya el seu primer punt de connexió amb la xarxa d'un Estat membre, per un període de dotze mesos, del compliment de les condicions relatives a la separació de propietat de les activitats de transport i comercialització, així com de l'accés regulat a les instal·lacions que exigeix la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs. El termini per comunicar les exempcions a la Comissió Europea, amb l'aprovació prèvia d'aquestes, va finalitzar el passat 24 de maig, fet que obliga a establir un procediment amb caràcter urgent en l'ordenament jurídic nacional. Així mateix, s'articula el mecanisme per a l'avaluació i aprovació d'una eventual exempció de més durada.

La disposició addicional desena està motivada pels efectes de la crisi de la COVID-19 sobre la demanda i els preus de l'electricitat, que han provocat una reducció dels ingressos regulats del sistema elèctric, tant dels provinents dels peatges d'accés (directament proporcionals a la potència contractada i energia consumida) com dels vinculats a la recaptació dels tributs creats per la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, que depenen directament de la quantitat d'electricitat consumida i generada i del valor d'aquesta energia en el mercat.

Tot i que encara existeixen incerteses importants sobre l'efecte final en termes anuals, les estimacions actuals d'ingressos i costos regulats aconsellen adoptar mesures tendents a minimitzar les desviacions transitòries dins de l'exercici, que afecten la liquiditat dels subjectes de liquidació, així com els eventuals desajustos temporals en el tancament de l'exercici, que provocarien una pujada automàtica dels peatges i càrrecs, d'acord amb l'article 19 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.

Totes aquestes circumstàncies justifiquen la necessitat d'incrementar el límit màxim de les transferències al sistema elèctric provinents dels ingressos de les subhastes de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle, amb els límits del 90 per cent de la recaptació total i fins a un màxim de 1.000 milions d'euros.

La necessitat extraordinària i urgent d'aquesta mesura es justifica pels efectes indesitjables que no adoptar-la causaria sobre la liquiditat dels subjectes de liquidació del sistema elèctric i sobre els consumidors d'electricitat.

D'altra banda, l'agenda de la transició ecològica socialment justa requereix anticipació per reduir la vulnerabilitat als impactes i riscos i reduir emissions. En el projecte de llei de canvi climàtic i transició energètica ens hem compromès a assolir la neutralitat climàtica abans de l'any 2050. Tots els sectors experimentaran grans transformacions acompanyades de grans oportunitats de modernització. A més, el nostre país en un dels «punts calents» globals en matèria de canvi climàtic, fet que ens porta a la necessitat d'invertir en un país més segur i menys vulnerable, i d'incentivar mesures d'adaptació que reforcin la nostra capacitat de resposta.

En aquest context, i en línia amb el Pacte verd europeu, és necessari prioritzar les accions que ajuden a reduir els regs alhora que disminueixen les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, és a dir mesures integrals que tenen cobeneficis en els dos vessants de la lluita contra el canvi climàtic. A més, és necessari donar suport a projectes emblemàtics de demostració de tecnologies innovadores amb un potencial significatiu per a la descarbonització del sector de generació elèctrica o de la indústria, que condueixin a una transformació real i de profunditat.

Això justifica incrementar el límit màxim de les transferències a actuacions de lluita contra el canvi climàtic provinents dels ingressos de les subhastes de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle, amb els límits del 10 per cent de la recaptació total i fins a un màxim de 100 milions d'euros.

La disposició addicional onzena justifica la necessitat de formalitzar convenis de l'Institut Nacional de la Seguretat Social amb les conselleries de Salut o Sanitat de les comunitats autònomes o amb l'INGESA, com a instruments que han tingut un impacte molt significatiu en la racionalització del seguiment i control d'una de les prestacions econòmiques més rellevants del sistema de Seguretat Social, la derivada d'incapacitat temporal, així com de la despesa que genera, i per tramitar-los de manera anticipada requereix no aplicar, per al cas exclusiu d'aquests convenis, el que disposa l'apartat 1 de l'article 47 de la Llei general pressupostària, pel que fa a la necessitat d'iniciar l'execució de la despesa en el mateix exercici en què s'adquireix el compromís de la despesa.

Pel que fa a la disposició final sisena, s'ha de significar que la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, suposen un canvi fonamental per a les administracions públiques a Espanya des del punt de vista del marc normatiu, per tal com estableixen que la relació electrònica és la via principal de tramitació dels procediments administratius, encaminada a aconseguir un model d'administració transparent, més àgil i accessible per als ciutadans i les empreses i més eficient en la seva gestió.

L'exigència d'una adaptació gradual en totes les administracions públiques del nostre país a aquest nou paradigma administratiu ja va ser prevista pel legislador en la disposició final setena de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, en fixar una data d'entrada en vigor posterior a la general de la Llei, en concret el 2 d'octubre de 2018, per als preceptes reguladors de determinades matèries que, per la seva transcendència, efectes pràctics i potencial afectació al nucli essencial de l'exercici dels drets dels interessats en la seva relació amb les administracions públiques, aconsellaven una *vacatio legis* més àmplia. Es tracta de les previsions relatives al registre electrònic d'apoderaments, registre electrònic, registre d'empleats públics habilitats, punt d'accés general electrònic de l'Administració i arxiu únic electrònic.

Aquesta disposició final setena de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, ja va ser modificada pel Reial decret llei 11/2018, de 31 d'agost, de transposició de directives en matèria de protecció dels compromisos per pensions amb els treballadors, prevenció del blanqueig de capitals i requisits d'entrada i residència de nacionals de països tercers i pel qual es modifica la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, l'article 6 del qual va prolongar fins al 2 d'octubre de 2020 la data d'entrada en vigor de les previsions sobre les cinc matèries assenyalades inicialment prevista per al 2 d'octubre de 2018.

La situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19 ha obligat les diferents administracions públiques durant aquests últims mesos a prioritzar l'assignació de recursos humans i tecnològics a l'enrobustiment de les infraestructures i mitjans tecnològics existents per garantir-ne el funcionament, la prestació dels serveis públics pels seus empleats de manera no presencial i l'exercici dels drets dels ciutadans i empreses. Aquesta prioritització necessària ha dificultat en molts casos continuar al ritme previst els treballs d'adaptació dels procediments administratius i el disseny de processos de gestió òptims necessaris per complir en la data que preveu la disposició final setena totes les previsions de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, objectiu que s'ha de complir en tot l'àmbit subjectiu d'aplicació de la Llei, pròxim a onze mil vuit-cents subjectes diferents, doncs comprèn l'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes, les entitats que integren l'Administració local i els seus respectius sectors públics institucionals en els termes que delimiten les dues lleis.

En definitiva, el risc manifest des del punt de vista tecnicoorganitzatiu de no concloure a 2 d'octubre de 2020 els processos d'adaptació, impossibilitat que pot afectar no tan sols l'exercici dels drets dels interessats sinó la interoperabilitat del funcionament de totes les administracions públiques, aconsella ampliar de nou el termini d'entrada en vigor de totes les matèries l'entrada en vigor de les quals estava prevista per al 2 d'octubre de 2020, per un període addicional de sis mesos, fins al 2 d'abril de 2021, que permeti absorbir l'impacte i el retard que hagin patit les diferents administracions públiques en el calendari d'execució de les tasques que els competeixen a causa de la reassignació esmentada de prioritats i recursos i finalitzar així la implantació d'aquests instruments bàsics del funcionament de les administracions públiques de conformitat amb els principis d'eficàcia administrativa i garantia dels drets dels ciutadans i dels operadors jurídics i econòmics en la tramitació dels procediments administratius, que precisament són els principis que persegueix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

La disposició final vuitena modifica el Reial decret llei 25/2020, de 3 de juliol, en la part que regula el programa d'ajudes a l'adquisició de vehicles per renovar el parc circulant, amb criteris de sostenibilitat i socials, el Programa RENOVE. Aquestes modificacions aclareixen el procediment de pagament, modifiquen la partida pressupostària i habiliten l'entitat col·laboradora que gestioni el programa a distribuir els fons als beneficiaris, de tal manera que millora l'eficiència del programa i estalvia càrregues administratives. Addicionalment, es precisen qüestions relacionades amb les obligacions dels beneficiaris en relació amb el manteniment de la titularitat del vehicle en els supòsits d'operacions de rènting.

Mitjançant la disposició final novena es declara el caràcter ampliable dels crèdits pressupostaris consignats en el pressupost de la Seguretat Social per atendre les obligacions del sistema de protecció per cessament d'activitat que regula l'article 329 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, així com les que regulen el Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19, i el Reial decret llei 24/2020, de 26 de juny, de mesures socials de reactivació de l'ocupació i protecció del treball autònom i de competitivitat del sector industrial, per donar cobertura pressupostària adequada a les despeses corresponents, ja que no ha de ser el crèdit pressupostari assignat el que determini l'import de les obligacions que es contreguin, sinó que les prestacions que emparen aquestes despeses són les que han de determinar l'import del crèdit final.

VII

Aquest Reial decret llei consta de setze articles distribuïts en tres títols, onze disposicions addicionals, una disposició derogatòria única i catorze disposicions finals.

El primer títol consta de nou articles i es refereix a l'aplicació de la regla especial de la destinació del superàvit de les entitats locals per finançar inversions financerament sostenibles a actuacions relatives al romanent de tresoreria per finançar determinades despeses en sectors d'especial rellevància social, derivats de la crisi sanitària, a l'autorització de crèdits extraordinaris per a la recuperació econòmica i social i per fer front

al dèficit extraordinari del transport públic de transport que presten les entitats locals, a determinades mesures de suport a ajuntaments que es troben en situació de risc financer o amb problemes de liquiditat i a altres normes de gestió pressupostària de caràcter extraordinari i urgent.

L'article 1 estableix la pròrroga per a 2020 de la destinació del superàvit de 2019 a aquella finalitat.

L'article 2 permet, excepcionalment, prorrogar el procediment d'execució d'inversions financerament sostenibles els projectes de les quals es van iniciar el 2019 i que s'estiguin finançant amb superàvit de 2018.

L'article 3 recull la possibilitat que els ajuntaments, les diputacions provincials i els consells insulars es comprometin a posar a disposició de l'Administració General de l'Estat els seus excedents de tresoreria que es reflecteixen en el romanent de tresoreria per a despeses generals, ajustat pels saldos dels comptes de creditors per operacions pendents d'aplicar al pressupost i per devolucions d'ingressos indeguts, en què la Direcció General del Tresor i Política Financera requereix la materialització de les transferències, la totalitat de les quals té caràcter de préstec.

L'article 4 estableix l'autorització d'un crèdit extraordinari per a la recuperació econòmica i social per un import equivalent, com a mínim, al 35 per cent de les aportacions compromeses, amb un màxim total de 5.000 milions, i s'estableix el criteri de distribució del crèdit esmentat entre les entitats locals i les finalitats que es poden atendre amb aquests, que són objecte de detall en el mateix precepte.

L'article 5 habilita un crèdit extraordinari en els pressupostos generals de l'Estat per compensar el dèficit extraordinari dels serveis de transport de titularitat de les entitats locals per un import inicial de 275 milions d'euros.

L'article 6 permet que, excepcionalment, les entitats locals que hagin registrat superàvit pressupostari el 2019 apliquin la part del superàvit no utilitzat, o, si és superior, el romanent de tresoreria per a despeses generals a 31 de desembre de 2019, per finançar despeses el 2020, sempre que compleixin l'equilibri pressupostari al tancament d'aquest exercici.

L'article 7 estableix mesures de col·laboració de les diputacions provincials i entitats equivalents per ajudar financerament els municipis amb problemes de liquiditat o que estiguin en risc financer.

Completa aquest quadre de mesures de suport el manament que recull l'article 8 perquè el Ministeri d'Hisenda estudiï la revisió de les condicions financeres dels préstecs formalitzats per aquells municipis amb el Fons de finançament a les entitats locals. Aquestes condicions es modificarien per mitjà d'un acord de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

Mitjançant l'article 9 s'instrumenta la tramitació de modificacions de crèdit que tinguin per objecte la cobertura de despeses extraordinàries i urgents directament relacionades amb la situació de crisi econòmica i sanitària.

El títol II conté normes de caràcter extraordinari i urgent en matèria d'endeutament i d'aplicació del Fons de finançament a entitats locals, que en tres articles regula determinades mesures de suport financer a les entitats esmentades.

L'article 10 modifica l'àmbit objectiu del Fons d'ordenació, compartiment del Fons de finançament a entitats locals, per possibilitar la cobertura de deutes amb creditors públics que s'estigui compensant mitjançant retencions de la participació en tributs de l'Estat o que s'estigui cancel·lant mitjançant acords de fraccionament o ajornament, en els termes ja explicats en aquesta exposició de motius.

L'article 11 recull les regles per cancel·lar els préstecs que es van formalitzar amb l'ara en liquidació Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors, mitjançant la seva substitució amb préstecs amb entitats de crèdit, i l'aplicabilitat dels plans d'ajust fins ara vigents en cas que les entitats locals optin per acollir-se a aquesta mesura.

La possible consolidació de deute a curt en deute a llarg termini és objecte de regulació per l'article 12 d'aquest Reial decret llei, que estableix mecanismes de correcció i la interrelació dels diferents plans que puguin estar afectats, plans de sanejament, de reducció de deute i d'ajust.

Finalment, el títol III conté quatre articles que afecten la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat. Els dos primers (articles 13 i 14) es refereixen a la liquidació definitiva d'aquella participació corresponent a l'any 2018.

L'article 15 fixa la data límit perquè les entitats locals subministrin les certificacions de l'esforç fiscal de l'any 2018, que s'han de tenir en compte per calcular la liquidació definitiva d'aquella participació corresponent a l'any 2020.

Finalment, l'article 16 es refereix a la instrumentació dels suplementos de crèdit necessaris, i que abans s'han esmentat, i identifica els imports necessaris per atendre els lliuraments a compte de la participació de les entitats locals en tributs de l'Estat.

La disposició addicional primera permet el 2020 aplicar el superàvit de 2019 en el cas de les diputacions forals del País Basc i dels cabildos insulars de Canàries, atenent als seus règims especials, per compensar la reducció d'ingressos d'impostos de regulació estatal afectats per aquells.

La disposició addicional segona estableix que, excepcionalment, no es requereix l'aplicació de la regla de despesa en l'exercici pressupostari de 2020.

La disposició addicional tercera regula el règim fiscal que és aplicable a la final de la «UEFA Women's Champions League 2020».

La disposició addicional quarta estableix el tipus impositiu del 0 per cent aplicable en l'impost sobre el valor afegit a determinats lliuraments, importacions i adquisicions intracomunitàries de béns necessaris per combatre els efectes de la COVID-19, fins a 31 d'octubre de 2020.

La disposició addicional cinquena recull determinades bonificacions del pagament d'aranzels notariais i del Registre de la Propietat.

La disposició addicional sisena estableix determinades exempcions temporals relatives als gasoductes de transport amb destinació o origen en països que no pertanyen a la Unió Europea.

La disposició addicional setena amplia el termini fins al 31 d'agost de 2020 perquè els pensionistes de classes passives residents a l'estranger puguin complir adequadament el tràmit necessari de presentació del document de certificació de vivència.

Mitjançant la disposició addicional vuitena es prorroga l'article 9 del Reial decret llei 19/2020, de 26 de maig, pel qual s'adopten mesures complementàries en matèria agrària, científica, econòmica, d'ocupació i Seguretat Social i tributàries per pal·liar els efectes de la COVID-19.

La disposició addicional novena regula el funcionament del Fons de suport a la solvència d'empreses estratègiques creat pel Reial decret llei 25/2020.

La disposició addicional desena estableix i regula la generació de crèdit derivada dels ingressos procedents de les subhastes de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle per a l'exercici 2020.

La disposició addicional onzena estableix normes relatives als convenis de col·laboració entre les entitats gestores de la Seguretat Social, les comunitats autònomes i l'Institut Nacional de Gestió Sanitària per al control i seguiment de la incapacitat temporal.

La disposició final primera modifica el Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19, i recull com via de reclamació la contenciosa administrativa en lloc de l'economicoadministrativa en els casos d'expedients de modificacions de crèdit tramitats pel mecanisme d'urgència que aquell precepte establí.

La disposició final segona modifica el text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.

La disposició final tercera modifica la disposició transitòria primera de la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc, i estableix l'òrgan que ha d'exercir les competències previstes per a la Comissió Nacional del Joc.

La disposició final quarta modifica l'article 13 de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, i defineix l'òrgan que ha de regular les condicions per verificar la identitat en els serveis electrònics.

Les disposicions finals cinquena i sisena modifiquen, respectivament, la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

La disposició final setena modifica la Llei de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència perquè les referències contingudes en qualsevol norma de l'ordenament jurídic a la Comissió Nacional del Joc s'entenguin fetes a la Direcció General d'Ordenació del Joc del Ministeri de Consum que la substitueix i n'assumeix les competències.

La disposició final vuitena modifica el Reial decret llei 25/2020, de 3 de juliol, en la part que regula el programa d'ajudes a l'adquisició de vehicles per a la renovació del parc circulant, amb criteris de sostenibilitat i socials, el Programa RENOVE, amb la finalitat d'aclarir el procediment de pagament, modificar la partida pressupostària i habilitar l'entitat col·laboradora que gestioni el programa a distribuir els fons als beneficiaris.

Les disposicions finals novena i desena modifiquen, respectivament, l'article 54 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i l'article 5 del Reial decret llei 6/2020, de 10 de març, pel qual s'adopten determinades mesures urgents en l'àmbit econòmic i per a la protecció de la salut pública.

Les disposicions finals onzena i dotzena autoritzen el Govern i la ministra d'Hisenda a dictar les normes de desplegament reglamentari que es considerin necessàries i determinen que els títols competencials prevalents per a l'elaboració d'aquest Reial decret llei pel Govern són els articles 149.1.13a i 14a que disposen la competència exclusiva de l'Estat en matèria d'hisenda general i deute de l'Estat i sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

La disposició final tretzena recull la plena incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de la normativa comunitària per al mercat interior de gas natural.

La disposició final catorzena estableix la data d'entrada en vigor, que seria la mateixa de la publicació de la present norma.

VIII

L'article 86 de la Constitució espanyola permet al Govern dictar decrets llei «en cas de necessitat urgent i extraordinària», sempre que no afectin l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el Dret electoral general.

Pel que fa al primer aspecte, l'ús d'aquest instrument normatiu amb rang de llei està condicionat a l'existència de circumstàncies concretes que «per raons difícils de preveure, [es] requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el que es requereix per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de lleis» (STC 6/1983, de 4 de febrer).

El Tribunal Constitucional ha declarat que aquesta situació de necessitat extraordinària i urgent es pot deduir «d'una pluralitat d'elements», entre els quals, «els que queden reflectits en l'exposició de motius de la norma» (STC 6/1983, de 4 de febrer). Per la seva banda, entre la situació de necessitat extraordinària i urgent que habilita l'ús del real decret llei i les mesures que s'hi contenen hi ha d'haver una «relació directa o de congruència». Per tant, la concurrència del pressupòsit de la necessitat extraordinària i urgent, la STC 61/2018, de 7 de juny, (FJ 4), exigeix, d'una banda, «la presentació explícita i raonada dels motius que ha tingut en compte el Govern en la seva aprovació», és a dir, el que s'ha denominat la situació d'urgència; i, de l'altra, «l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir-hi».

El real decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit, sempre que el fi que justifica la legislació d'urgència sigui, tal com reiteradament ha exigint el nostre Tribunal Constitucional (sentències 6/1983, de 4 de febrer, F 5; 11/2002, de 17 de gener, F 4; 137/2003, de 3 de juliol, F 3, i 189/2005, de 7 juliol, F 3), subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el que requereixen la via normal o el

procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, sobretot quan la determinació del procediment no depèn del Govern.

La necessitat extraordinària i urgent d'aprovar aquest Reial decret llei s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (SSTC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3) i aquesta decisió, sens dubte, implica una ordenació de prioritats polítiques d'actuació (STC, de 30 de gener de 2019, Recurs d'inconstitucionalitat núm. 2208-2019), centrades en el compliment de la seguretat jurídica i la salut pública. Els motius d'oportunitat que s'acaben d'exposar demostren que, en cap cas, aquest Reial decret llei no constitueix un supòsit d'ús abusiu o arbitrari d'aquest instrument constitucional (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4, i 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5). Al contrari, totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció d'aquesta norma (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5, i 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3).

D'altra banda, la modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, de manera que incorpori al nostre ordenament jurídic la Directiva 2019/692, de 17 d'abril de 2019, té com a objecte complir el compromís de transposició d'aquesta, així com adequar-se a la data límit establerta per la Comissió Europea per comunicar les sol·licituds d'exempció el procediment de les quals s'estableix en aquest Reial decret llei, que estava fixada com a molt tard el passat 24 de maig de 2020.

El pressupòsit habilitador de necessitat extraordinària i urgent per a la utilització de l'instrument normatiu del reial decret llei es justifica en aquest supòsit per tal com la transposició de l'esmentada Directiva (UE) 2019/692 vencia el 24 de febrer de 2020 i per evitar, d'aquesta manera, possibles conseqüències que es puguin derivar de l'incompliment del termini avantdit.

S'ha d'assenyalar també que aquest Reial decret llei no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats en el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el Dret electoral general.

En aquest sentit, i en relació amb la prohibició d'afectació als drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució espanyola, la doctrina constitucional consolidada, que resumeix la STC 139/2016, de 31 de juliol (FJ 6), «1r) (...) aquest Tribunal ha rebutjat una interpretació extensiva del límit esmentat que suposaria el buidatge de la figura del decret llei, i el faria «inservible per regular amb més o menys incidència qualsevol aspecte concernent a les matèries incloses en el títol I de la Constitució»; 2n) La clàusula restrictiva s'ha d'entendre de manera que no es redueixi al no-res la figura del decret llei, de manera que el que es prohibeix constitucionalment és que es reguli un règim general d'aquests drets, deures i llibertats o que vagi en contra del contingut o els elements essencials d'alguns d'aquests drets (STC 111/1983, de 2 de desembre, FJ 8, confirmada per altres de posteriors); 3r) El Tribunal no s'ha de fixar únicament en la manera com es manifesta el principi de reserva de llei en una determinada matèria, sinó que més aviat ha d'examinar si hi ha hagut «afectació» pel decret llei d'un dret, deure o llibertat dels que regula el títol I CE, la qual cosa exigeix tenir en compte la configuració constitucional del dret, el deure o la llibertat afectat en cada cas i fins i tot la seva ubicació sistemàtica en el text constitucional i la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti (...)».

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposen les regles 13a i 14a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'hisenda general i deute de l'Estat i sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, i aquest Reial decret llei s'adequa, igualment, als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, atès que el principi de necessitat ha quedat àmpliament justificat anteriorment.

La disposició addicional sisena i la disposició final cinquena es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i de bases del règim miner i energètic, respectivament.

La disposició final cinquena identifica les normes del dret de la Unió Europea que s'incorporen a l'ordenament jurídic nacional, en particular la Directiva 2019/692 del Parlament Europeu i del Consell de 17 d'abril de 2019.

Pel que fa als principis de seguretat jurídica, proporcionalitat i eficàcia, s'ha de destacar que la modificació es limita estrictament a abordar de manera puntual, precisa i clara aquest aspecte, mitjançant la millor alternativa possible, l'aprovació d'un reial decret llei, atès el rang legal exigible i la necessitat urgent ja referida. D'acord amb el que s'ha exposat abans, aquesta norma està justificada per raons d'interès general, persegueix uns fins clars i determinats i és l'instrument més adequat per garantir-ne la consecució. Així mateix, conté la regulació imprescindible per atendre la necessitat que es pretén cobrir i és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic i, en particular, amb la regulació dels sistemes de finançament territorial.

Pel que fa al principi de transparència, atès que es tracta d'un reial decret llei, la seva tramitació està exempta de consulta pública prèvia i dels tràmits d'audiència i informació públiques. No obstant això, es garanteix mitjançant la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i la seva remissió posterior a les Corts Generals per a la convalidació en debat públic. Finalment, respecte del principi d'eficiència, aquesta norma no imposa càrregues administratives.

En el conjunt i en cadascuna de les mesures que s'adopten, concorren, per la seva naturalesa i finalitat, les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsits habilitadors per aprovar un reial decret llei.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta de la ministra d'Hisenda, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 4 d'agost de 2020,

DISPOSO:

TÍTOL I

**Destinació del superàvit de les entitats locals per finançar inversions
financerament sostenibles, mesures de suport a les entitats locals i altres normes
de gestió pressupostària de caràcter extraordinari i urgent**

Article 1. Pròrroga de la destinació del superàvit de 2019 a inversions financerament sostenibles.

En relació amb la destinació del superàvit pressupostari de les entitats locals corresponent a l'any 2019 es prorroga per a 2020 l'aplicació de les regles que conté la disposició addicional sisena de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, per a la qual cosa s'ha de tenir en compte la disposició addicional setzena del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març. El saldo al qual es refereix l'apartat 2 de la disposició addicional sisena de la Llei orgànica 2/2012, s'ha de reduir en l'import que s'utilitzi en aplicació de l'article 3 del Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19, i de l'article 20.1 del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19, i de l'article 6 del Reial decret llei 23/2020, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures en matèria d'energia i en altres àmbits per a la reactivació econòmica.

Als efectes de la regla anterior, s'ha de tenir en compte, si s'escau, el que disposa l'apartat 3 de l'article 6 d'aquest Reial decret llei.

En el supòsit que un projecte d'inversió iniciat en aplicació d'aquest article no pugui executar-se íntegrament el 2020, la part restant de la despesa autoritzada el 2020 es pot comprometre i reconèixer en l'exercici 2021, amb finançament amb càrrec al romanent de

tesoreria de 2020 que quedi afectat a aquest fi per aquest import restant i la corporació local no pot incórrer en dèficit al final de l'exercici 2021.

Article 2. Pròrroga del procediment d'execució de les inversions financerament sostenibles finançades amb càrrec al superàvit de 2018.

Els projectes de despesa d'inversions financerament sostenibles iniciats en l'exercici 2019 amb càrrec al superàvit de 2018 es poden acabar d'executar, excepcionalment, en l'exercici 2021, sempre que, almenys, la totalitat de la despesa s'hagi autoritzat en l'exercici 2019 i que en l'exercici 2020 aquella despesa quedi compromesa.

El finançament de la despesa s'ha de fer amb càrrec al saldo del romanent de tresoreria per a despeses generals que resulti de la liquidació pressupostària de 2020 de manera que el saldo esmentat quedi vinculat, per l'import de la inversió financerament sostenible pendent d'executar, pressupostàriament a aquesta despesa i sempre que la corporació local no incorri en la liquidació del pressupost de 2021 en dèficit segons criteris de comptabilitat nacional.

Article 3. Col·locació per les entitats locals en comptes del Tresor Públic de saldos del romanent de tresoreria per a despeses generals de 2019.

1. Els ajuntaments, les diputacions provincials i els consells insulars es poden comprometre a posar a disposició de l'Administració General de l'Estat recursos financers per la totalitat del romanent de tresoreria per a despeses generals minorat pels saldos dels comptes de creditors per operacions pendents d'aplicar al pressupost i per devolucions d'ingressos indeguts, a 31 de desembre de 2019, i una vegada descomptats el que puguin aplicar d'acord amb el que disposa l'article 1 d'aquest Reial decret llei, així com els imports destinats a finançar modificacions de crèdit aprovades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei. Les magnituds anteriors s'entenen referides a l'Administració General i entitats dependents subjectes a pressupost limitador.

Les entitats locals han de remetre al Ministeri d'Hisenda fins al 15 de setembre de 2020 un compromís ferm, vinculant i irrenunciable de transferir la totalitat dels recursos compromesos a l'Administració General de l'Estat. Els compromisos han d'estar vigents fins al 31 de desembre de 2021. Durant aquest període, la Direcció General del Tresor i Política Financera ha de requerir a les entitats locals que li prestin els recursos compromesos.

Les transferències s'han d'efectuar pel total del romanent de tresoreria per a despeses generals en els termes abans esmentats. Aquestes transferències tenen caràcter de préstec de les entitats locals a l'Administració General d'Estat, i s'han de materialitzar, en un acte únic, en el moment que l'Administració General de l'Estat rebí els fons en el compte que determini la Direcció General del Tresor i Política Financera, sense que es requereixi formalitzar els préstecs. La remissió del compromís ferm per part de les entitats locals implica l'acceptació de les condicions dels préstecs fixats mitjançant la resolució de la Direcció General del Tresor i Política Financera a la qual es refereix l'apartat següent. El contracte s'entén perfet amb la publicació de la resolució de la Direcció General del Tresor i Política Financera per la qual es requereix el desemborsament dels préstecs a les entitats locals. Els préstecs tenen la consideració de deute de l'Estat de conformitat amb el que estableix l'article 92 de la Llei 47/2006, de 26 de novembre, general pressupostària. Les entitats locals no poden cedir els préstecs a tercers sense el consentiment previ de la Direcció General del Tresor i Política Financera.

El president de la corporació local respectiva ha d'acordar, mitjançant decret o resolució, el compromís de posar a disposició de l'Administració General de l'Estat els recursos financers, amb l'informe previ dels titulars dels òrgans d'intervenció i de tresoreria de l'entitat local en el qual es concreti l'import de l'aportació que es compromet a efectuar, determinat d'acord amb les normes abans esmentades.

El president de la corporació local ha d'informar d'aquests decrets o resolucions en el primer ple posterior que es dugui a terme.

2. L'import del principal del préstec l'ha d'amortitzar l'Administració General de l'Estat en un termini màxim de quinze anys, a partir de 2022.

Les condicions financeres dels préstecs s'han de fixar amb consulta prèvia, que s'ha de dur a terme fins al 7 d'agost de 2020, amb l'associació d'àmbit estatal amb més implantació representativa de les entitats locals, i s'han d'aprovar per resolució de la Direcció General del Tresor i Política Financera, tenint en compte que el tipus d'interès anual que es determini per als préstecs formalitzats no pot superar el cost equivalent de finançament del deute de l'Estat, incloent-hi en el càlcul els costos financers i d'altra naturalesa associats a les operacions en què incorri l'Administració General de l'Estat. En tot cas, la Direcció General del Tresor i Política Financera ha de publicar com a molt tard del 20 d'agost de 2020, mitjançant resolució, les condicions financeres dels préstecs a les quals les entitats locals poden decidir adherir-se mitjançant la remissió dels compromisos de disposició de recursos financers a favor de l'Administració de l'Estat.

3. La Direcció General del Tresor i Política Financera pot encarregar a un agent financer la gestió dels préstecs, i el pot autoritzar a operar en nom seu en els comptes que s'obrin per gestionar l'operativa dels préstecs.

El banc agent ha de portar la gestió dels préstecs de manera individualitzada, però la Direcció General del Tresor i Política Financera els pot agrupar i tractar com una o diverses operacions de finançament en els sistemes de registre i comptabilitat pública del deute de l'Estat. Les amortitzacions, les despeses per interessos i la resta de comissions i despeses d'aquests préstecs s'han d'aplicar a la secció 06 «Deute públic» dels pressupostos generals de l'Estat.

4. Sense perjudici del que preveu l'article 53.2 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, les transferències dels saldos als quals es refereixen els apartats anteriors donen lloc a les generacions de crèdit corresponents per a despeses incloses en la secció 32 dels pressupostos generals de l'Estat.

Les generacions de crèdit efectuades a l'empara d'aquest article s'han de portar a terme d'acord amb el que preveuen la Llei 47/2003, de 26 de novembre, i la seva normativa de desplegament.

5. S'autoritza els òrgans competents del Ministeri d'Hisenda i del Ministeri d'Afers Econòmics i Transformació Digital a aprovar les resolucions i instruccions necessàries per desplegar els preceptes que recull el títol I d'aquest Reial decret llei.

Article 4. *Autorització de crèdit extraordinari per a la recuperació econòmica i social de les entitats locals.*

1. L'Administració General de l'Estat ha de destinar a les entitats locals per a la recuperació econòmica i social un import equivalent com a mínim al 35 per cent dels recursos compromesos per aquestes, sense que pugui excedir un import màxim total de 5.000 milions d'euros. En el termini d'un mes des de la finalització del termini de remissió dels compromisos de les entitats locals als quals es refereix l'article anterior s'han d'efectuar transferències corrents a aquelles entitats locals, en proporció als recursos compromesos. Les entitats locals, en l'àmbit de la seva autonomia per gestionar els seus interessos respectius, han de destinar les transferències a finançar actuacions relacionades amb l'elaboració i posada en marxa dels plans o estratègies d'acció locals de l'agenda urbana espanyola, i de mobilitat sostenible, cures de proximitat i cultura que especifiquen els apartats 3, 4 i 5 d'aquest article. Aquestes transferències les ha de materialitzar l'Administració General de l'Estat el 2020 pel 40 per cent de les aportacions compromeses per les entitats locals, fins a un màxim de 2.000 milions d'euros, i el 2021 pel 60 per cent restant, fins a un màxim de 3.000 milions d'euros, per finançar despeses que efectuïn les entitats locals el 2020 i 2021, respectivament.

Als efectes que indica aquest apartat, es concedeix un crèdit extraordinari al pressupost en vigor a la secció 32 «Altres relacions financeres amb ens territorials», servei 02 «Secretaria General de Finançament Autònom i Local. Entitats locals», programa 942N «Altres aportacions a entitats locals» i capítol 4, article 46 i concepte 467 «Reconstrucció econòmica i social de les entitats locals», per un import de 5.000 milions. El crèdit

extraordinari que es concedeix en aquest apartat s'ha de finançar de conformitat amb l'article 46 de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018. Així mateix, se li atorga el caràcter de crèdit incorporable i és aplicable al seu finançament el que estableix l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

En cas que les entitats locals no compleixin els compromisos adquirits que esmenta l'apartat 1 de l'article anterior, les transferències que hagin percebut indegudament s'han de compensar en virtut del que disposa aquest article mitjançant retencions dels lliuraments a compte i de les liquidacions definitives de la participació en tributs de l'Estat fins a la compensació total dels imports esmentats, que pot arribar a la totalitat d'aquelles i té caràcter preferent enfront de qualsevol altre deute amb creditors públics.

2. La despesa que efectuïn les entitats locals en aplicació de les transferències esmentades es considera despesa finançada amb fons finalistes, als efectes del que disposa l'article 12.2 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

3. En matèria d'agenda urbana i mobilitat sostenible i transició energètica es consideren incloses, entre d'altres, les despeses d'inversió relacionades amb l'elaboració i posada en marxa de les estratègies d'implementació d'agendes urbanes locals, els plans de mobilitat urbana sostenible, els projectes de conversió en zona de vianants i semiconversió en zona de vianants, les despeses de foment del transport públic, els desplaçaments a peu i amb bicicleta, de la mobilitat sostenible elèctrica i compartida i de transformació de la mobilitat, de renovació de proveïments d'aigua, sanejament, cablejats subterranis, de prevenció i de recollida separada i tractament mitjançant preparació per a la reutilització, reciclatge i altres formes de valoració, així com les accions en zones de protecció mediambiental, l'adaptació del mobiliari i dels equipaments públics d'ús col·lectiu a les necessitats de seguretat sanitària i la rehabilitació d'espais públics i la millora de l'eficiència energètica d'edificis i instal·lacions públiques i incorporació en aquests d'instal·lacions de generació renovable.

4. En matèria de cures de proximitat s'hi inclourien, entre d'altres, les actuacions de reforç dels serveis socials, per augmentar-ne la connectivitat i millorar-ne l'assistència sociosanitària, actuacions per a la cura de persones grans, dependents i amb discapacitat, de reorganització de sistemes d'ajuda a domicili, de detecció primerenca de víctimes de violència de gènere i suport a aquestes, solucionar situacions d'exclusió social, absentisme escolar, escoles infantils de 0-3 anys, vulnerabilitat, instrumentació de programes de suport per a la cura infantil per facilitar la conciliació laboral i familiar.

5. En matèria de cultura, s'inclouen, entre d'altres, les despeses per dur a terme polítiques de suport a la promoció cultural, per crear infraestructures culturals, per recuperar el patrimoni històric, per a l'actualització digital de totes les institucions culturals i infraestructures esportives.

6. L'exercici de les actuacions esmentades en aquest article no requereix, en cap cas, els informes previs que estableix l'article 7.4 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

Article 5. Autorització d'un crèdit extraordinari per al suport als serveis de transport públic de titularitat d'entitats locals.

1. S'autoritza un crèdit extraordinari per donar suport als serveis de transport públic de titularitat d'entitats locals, que té per objecte dotar-les de més finançament per compensar-ne el dèficit extraordinari, com a conseqüència de la crisi de la COVID-19, produït durant el període de vigència de l'estat d'alarma i fins al final de l'any 2020, que s'ha de distribuir en funció dels ingressos per tarifa corresponents a aquests serveis per a l'any 2018, d'acord amb les regles que conté aquest article i amb el certificat que emeti a aquest efecte la persona titular de l'òrgan d'intervenció de cada entitat local.

Queden inclosos en l'àmbit objectiu de perceptors de les transferències els ajuntaments, les diputacions provincials, incloses les diputacions forals, els consells i els cabildos insulars que presten el servei de transport públic.

2. El crèdit extraordinari té una dotació inicial de 275 milions d'euros, amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat de 2020.

Als efectes que indica aquest apartat, es concedeix un crèdit extraordinari al pressupost en vigor en la secció 17 «Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana», servei 39 «Direcció General de Transport Terrestre», programa 441 M «Subvencions i suport al transport terrestre» capítol 4, article 46 i concepte 461 «Suport als serveis de transport públic de titularitat d'entitats locals». El crèdit extraordinari que es concedeix en aquest apartat s'ha de finançar de conformitat amb l'article 46 de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018. Aquest crèdit es pot ampliar fins a 400 milions d'euros, sempre que, de les certificacions que expedixin els òrgans competents als efectes de justificar les transferències corresponents en els termes que preveu l'apartat següent, es dedueixi que l'import inicialment assignat sigui insuficient per al conjunt de totes.

La seva gestió s'atribueix al Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, a través de la Direcció General de Transport Terrestre de la Secretaria General de Transports i Mobilitat. A aquests efectes, la competència per resoldre l'assignació i execució de les transferències amb càrrec a aquell crèdit extraordinari, segons els criteris que expressa aquest article, així com per aprovar les despeses, autoritzar els compromisos i liquidacions que siguin procedents en relació amb les transferències esmentades, correspon a la persona titular de la Direcció General de Transport Terrestre.

3. L'assignació del finançament que correspongui a cadascuna de les entitats locals que presten serveis de transport públic es fa sobre la base de criteris objectius relacionats amb la disminució dels ingressos per la caiguda de la demanda de transport, perquè és la causa principal del dèficit extraordinari. Aquests criteris objectius s'han d'establir en proporció als ingressos obtinguts per aplicació de les tarifes o preus públics en un any de referència, i s'ha de procedir de la manera següent:

a) L'assignació de finançament a cada ajuntament o diputació que presti serveis de transport públic es determina en funció dels ingressos per tarifa corresponents a aquests serveis per a l'any 2018, i el seu valor ha de ser equivalent al 33 per cent dels ingressos esmentats. A aquests efectes, els titulars dels òrgans d'intervenció dels ajuntaments o de les diputacions han d'emetre un certificat en el qual es determinin les dues quantitats. Queden exclosos d'aquest apartat els ajuntaments amb serveis de transport públic que estiguin integrats en el Consorci Regional de Transports de Madrid i en l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona.

b) L'assignació de finançament corresponent als serveis de transport públic d'ajuntaments que estiguin integrats en el Consorci Regional de Transports de Madrid i de l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona, es determina en funció dels ingressos per tarifa corresponents a l'any 2018. A aquests efectes, el president de cadascun d'aquests consorcis ha d'emetre un certificat en el qual s'expressin els ingressos per tarifa corresponents a l'any 2018. Sobre aquesta quantitat es determina la proporció que correspon a les entitats locals, segons el seu grau de participació en les entitats esmentades o mitjançant les subvencions o transferències per les quals van participar en el seu finançament l'any 2018. L'import d'assignació de finançament es fixa en el 33 % de la quantitat resultant que s'ha d'expressar igualment en el certificat emès pel Consorci.

c) L'assignació de finançament a consells i cabildos insulars per a serveis de transport públic de la seva titularitat es determina en funció dels ingressos per tarifa corresponents a aquests serveis per a l'any 2018. D'aquesta xifra s'ha de deduir la proporció que correspongui a les aportacions de subvencions o transferències des d'altres administracions públiques en el conjunt del finançament dels serveis esmentats l'any 2018. L'import de l'assignació de finançament es fixa en el 33 per cent de la quantitat final obtinguda. A aquests efectes, el titular dels organismes d'intervenció de l'entitat ha d'emetre un certificat en què s'expressi l'import total d'ingressos per tarifa de l'any 2018, el percentatge de finançament d'altres administracions en els serveis de 2018 i el valor determinat aplicant el 33 per cent.

Les certificacions a les quals es fa referència en aquest apartat són suficients per al lliurament de fons mitjançant la transferència corrent a favor de l'entitat local perceptora o del Consorci Regional de Transports de Madrid o de l'Autoritat Metropolitana de Barcelona, segons correspongui, sense requerir altra justificació que la certificació esmentada. No obstant això, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat pot auditar l'adequació dels imports certificats per les entitats locals al que estableix aquest apartat, i les corporacions locals i les seves entitats dependents estan obligades a prestar col·laboració i facilitar tota la documentació que sigui requerida en l'exercici de les funcions de control amb aquesta finalitat.

Els certificats s'han d'emplenar de conformitat amb els models que es posin a disposició a la seu electrònica del Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana.

4. En el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les entitats a les quals es refereix l'apartat anterior que vulguin sol·licitar finançament per a suport dels serveis de transport públic han d'enviar una sol·licitud motivada a la Direcció General de Transport Terrestre adjuntant el certificat corresponent.

El procediment complet s'ha d'efectuar a través de la seu electrònica del Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, a l'adreça següent: https://sede.fomento.gob.es/FONDO_COVID_ENTIDADES_LOCALES.

5. Els imports que perceben les entitats locals amb càrrec al crèdit extraordinari que s'autoritza s'han de destinar exclusivament a finançar la prestació del servei de transport públic urbà. El finançament del dèficit extraordinari del transport públic es regeix pel que disposa aquest article, sense que els sigui aplicable la Llei general de subvencions.

Article 6. *Aplicació del romanent de tresoreria per a despeses generals de 2019.*

Les entitats locals que hagin registrat superàvit pressupostari en termes de comptabilitat nacional el 2019 poden aplicar, amb caràcter excepcional, la part del superàvit no utilitzat, o, si és superior, el romanent de tresoreria per a despeses generals a 31 de desembre de 2019, per finançar despeses el 2020, sempre que compleixin l'equilibri pressupostari al tancament d'aquest exercici.

Article 7. *Mesures de suport de les diputacions provincials i entitats equivalents a municipis amb problemes de liquiditat o que estiguin en risc financer.*

1. Les diputacions provincials i entitats equivalents, dins de l'àmbit de les seves competències pròpies a les quals es refereix l'article 36 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, queden obligades a prestar suport financer als ajuntaments dels municipis del seu àmbit territorial, i, especialment, als de població inferior a 20.000 habitants, que estiguin en risc financer, d'acord amb l'article 39.1.a) del Reial decret llei 17/2014, de 26 de desembre, o que al tancament de l'exercici 2019 hagin presentat signe negatiu en el seu estalvi net o en el romanent de tresoreria per a despeses generals minorat pels saldos dels comptes de creditors per operacions pendents d'aplicar al pressupost i per devolucions d'ingressos indeguts.

2. Amb caràcter extraordinari, el 2020 s'exceptua l'aplicació de l'article 49.4 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, i es permet a les diputacions provincials i entitats equivalents formalitzar préstecs o concertar operacions de crèdit amb els ajuntaments als quals es refereix l'apartat anterior, per tal de finançar el romanent de tresoreria negatiu que presentin al tancament de l'exercici de 2019. Les operacions esmentades han de respectar, en tot cas, el principi de prudència financera, d'acord amb l'article 48 bis del text refós esmentat, i s'han d'ajustar, si s'escau, a les regles que conté l'apartat 2 de l'article 11 d'aquest Reial decret llei.

3. Excepcionalment, es consideren inclosos en l'apartat 3 de la disposició addicional setzena del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, als efectes de l'aplicació de la disposició addicional sisena de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat

financera, i en referència a la destinació del superàvit de 2019 de les diputacions provincials, consells i cabildos insulars, les despeses de transferències corrents que aquestes efectuïn a favor dels ajuntaments esmentats a l'apartat 1 d'aquest article, sempre que tinguin caràcter finalista, i que aquests últims tinguin aprovat, si s'escau, un pla economicofinancer en compliment del que disposa la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Article 8. *Revisió de les condicions dels préstecs formalitzats amb el Fons de finançament a les entitats locals pels ajuntaments de municipis amb problemes de liquiditat o que estiguin en risc financer.*

Abans que finalitzi l'any 2020, el Ministeri d'Hisenda ha d'estudiar la conveniència de revisar les condicions financeres dels préstecs formalitzats amb el Fons de finançament a entitats locals pels ajuntaments que estiguin en situació de risc financer, o amb un nivell elevat de deute financer, o que hagin presentat romanent de tresoreria negatiu ajustat pels saldos de creditors per operacions pendents d'aplicar al pressupost i per devolucions d'ingressos indeguts. Com a conseqüència d'aquest estudi, la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics pot acordar la modificació d'aquelles operacions financeres i la condicionalitat fiscal aplicable, per tal de pal·liar els efectes derivats de la crisi i de possibilitar el sanejament financer d'aquelles entitats locals.

Article 9. *Tramitació de modificacions de crèdits que tinguin per objecte atendre despeses extraordinàries i urgents directament relacionades amb la situació de crisi econòmica i sanitària.*

Amb caràcter excepcional el 2020, i per motius d'urgència degudament justificats, les modificacions pressupostàries de crèdit extraordinari per habilitar crèdit o de suplement de crèdit que s'hagin d'aprovar es poden tramitar per decret o resolució del president de la corporació local sense que li siguin aplicables les normes sobre reclamació i publicitat dels pressupostos a què es refereix l'article 169 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Aquests decrets o resolucions han de ser immediatament executius i se sotmetrien a convalidació pel ple en la primera sessió posterior que es dugui a terme, per a la qual cosa s'exigeix el vot favorable d'una majoria simple i la posterior publicació en el butlletí oficial corresponent.

La falta de convalidació plenària no té efectes anul·latius ni suspensius del decret aprovat, sense perjudici de la possibilitat d'acudir a la via contenciosa administrativa, per a la qual cosa el còmput de terminis es produeix a partir de la data de publicació de l'acord plenari.

TÍTOL II

Normes de caràcter extraordinari i urgent en matèria d'endeutament i d'aplicació del Fons de finançament a entitats locals

Article 10. *Modificació de l'àmbit objectiu del Fons d'ordenació, compartiment del Fons de finançament a entitats locals.*

1. Per a l'exercici de 2020, en l'àmbit objectiu que regula l'article 40.1 del Reial decret llei 17/2014, de 26 de desembre, de mesures de sostenibilitat financera de les comunitats autònomes i entitats locals i altres de caràcter econòmic, els municipis als quals es refereix l'article 39.1 de la mateixa norma poden incloure les quanties que estiguin pendents d'amortitzar i que corresponguin a operacions que es van formalitzar en el marc de la línia de crèdit per cancel·lar deutes de les entitats locals amb empreses i autònoms, regulada en la secció segona del capítol II del Reial decret llei 8/2011, d'1 de juliol, de mesures de suport als deutors hipotecaris, de control de la despesa pública i cancel·lació de deutes amb empreses i autònoms contrets per les entitats locals, de foment de l'activitat

empresarial i impuls de la rehabilitació i de simplificació administrativa, i pels quals s'estiguin aplicant retencions en la participació d'aquelles entitats locals en els tributs de l'Estat.

2. Els ajuntaments que s'hagin adherit o s'adhereixin el 2020 al compartiment Fons d'ordenació, del Fons de finançament a entitats locals, poden sol·licitar, amb caràcter excepcional, abans del 31 d'octubre de 2020, la formalització de préstecs amb càrrec a aquell compartiment, per cancel·lar el deute pendent amb l'Agència Estatal d'Administració Tributària i amb la Tresoreria General de la Seguretat Social, i que estigui sent objecte de cancel·lació mitjançant acords de fraccionament o d'ajornament, subscrits amb aquells creditors abans de la data de publicació del present Reial decret llei, o que s'estiguin compensant mitjançant l'aplicació de retencions de la participació en tributs de l'Estat, tot això de conformitat amb la condicionalitat que estableix el Reial decret llei 17/2014, de 26 de desembre, atenent la situació específica dels ajuntaments sol·licitants de les que preveu l'article 39.1 de la norma esmentada.

Article 11. *Cancel·lació de les operacions de préstec formalitzades per les entitats locals amb el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors.*

1. Com a excepció del que disposa la disposició final trenta-unena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, durant l'any 2020 les entitats locals poden concertar noves operacions d'endeutament per cancel·lar parcialment o totalment el seu deute pendent amb el Fons en liquidació per al finançament dels pagaments a proveïdors sempre que es compleixin tots els requisits següents:

a) La nova operació d'endeutament que s'hagi de subscriure tingui, com a màxim, el mateix període d'amortització que resti per a la cancel·lació completa de les operacions de crèdit que l'entitat local tingui subscrites amb el Fons esmentat. Els plans d'ajust aprovats i que van possibilitar la formalització de les operacions que es cancel·len han de mantenir la seva vigència fins a l'amortització total de la nova operació d'endeutament, sense perjudici del que estableixen els apartats 4 i 5 d'aquest article.

b) Amb la nova operació d'endeutament es generi una disminució de la càrrega financera que suposi un estalvi financer.

c) Aquesta operació d'endeutament no pot incorporar la garantia de la participació en tributs de l'Estat ni es poden subrogar les entitats de crèdit que concertin aquestes noves operacions en els drets que corresponguin al Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors.

d) Aquesta operació s'ha de destinar en la seva totalitat a l'amortització anticipada total o parcial dels préstecs formalitzats amb el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors, i s'han de complir els requisits i les condicions que estableixin els contractes subscrits per les entitats locals amb el Fons esmentat.

2. Per formalitzar les noves operacions d'endeutament esmentades és necessari sol·licitar l'autorització del Ministeri d'Hisenda.

A aquests efectes, a la sol·licitud s'ha d'adjuntar la documentació següent:

a) L'acord de l'òrgan competent de la corporació local, amb els requisits de quòrum i votacions que estableix la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

b) L'informe de l'interventor de l'entitat local en el qual se certifiqui l'estalvi financer anual que s'ha de produir com a conseqüència de la subscripció de la nova operació d'endeutament.

3. Si el període mitjà de pagament a proveïdors, calculat per l'entitat local d'acord amb el Reial decret 635/2014, de 25 de juliol, pel qual es despleguen la metodologia de càlcul del període mitjà de pagament a proveïdors de les administracions públiques i les condicions i el procediment de retenció de recursos dels règims de finançament que preveu la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, supera el termini màxim que estableix la normativa sobre la morositat, l'estalvi

financer generat com a conseqüència de la subscripció de la nova operació d'endeutament autoritzada s'ha de destinar a reduir el seu deute comercial i, en conseqüència, el període mitjà de pagament a proveïdors, i aquesta és una de les mesures que, si s'escau, ha d'incloure en el pla de tresoreria al qual es refereix la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

4. Si l'entitat local ha complert al tancament de l'exercici 2019 el límit de deute que estableixen els articles 51 i 53 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, amb l'objectiu d'estabilitat pressupostària i amb la regla de despesa, i el seu període mitjà de pagament a proveïdors, calculat per l'entitat local d'acord amb el Reial decret 635/2014, de 25 de juliol, no excedeix el termini màxim establert en la normativa sobre la morositat, pot formalitzar la nova operació. Si l'entitat local cancel·la totalment els préstecs formalitzats amb el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors, queda sense vigència el pla d'ajust aprovat i que en va possibilitar la concertació. Si no es cancel·len totalment els préstecs esmentats, els plans d'ajust mantenen la seva vigència i el procediment de seguiment de la seva execució al qual estiguessin subjectes.

5. Si l'entitat local no ha complert al tancament de l'exercici 2019 algun dels límits o regles que esmenta l'apartat 4 anterior, pot formalitzar la nova operació d'endeutament, però el pla d'ajust aprovat manté la seva vigència encara que es cancel·lin totalment els préstecs formalitzats amb el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors.

6. Sense perjudici del que disposen els apartats 4 i 5 anteriors, si l'entitat local va presentar al tancament de l'exercici 2019 estalvi net negatiu o endeutament superior al 75 per cent dels seus ingressos corrents liquidats en l'exercici immediatament anterior, en els termes que defineix la disposició final trenta-unena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, l'entitat local, mitjançant acord del seu ple, ha d'aprovar un pla de sanejament financer o de reducció de deute per corregir, en un termini màxim de cinc anys, el signe de l'estalvi net o el volum d'endeutament, respectivament. Aquest últim s'ha de corregir fins al límit abans esmentat, en cas que el volum esmentat estigui comprès entre aquell percentatge i el que fixa l'article 53 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març. En la resta de supòsits d'endeutament excessiu, el pla de reducció de deute ha de corregir el nivell de deute, com a màxim, al percentatge que fixa l'últim precepte esmentat.

Els plans esmentats s'han de comunicar al Ministeri d'Hisenda, juntament amb la sol·licitud d'autorització a la qual es refereix l'apartat 2 d'aquest article.

L'interventor de l'entitat local ha d'emetre un informe anual del compliment d'aquests plans, i presentar-lo al ple de la corporació local per al seu coneixement, i, a més, l'ha de remetre al Ministeri d'Hisenda.

En cas que es produeixi un incompliment dels plans esmentats, l'entitat local no pot concertar operacions d'endeutament a llarg termini per finançar cap modalitat d'inversió. A més, el Ministeri d'Hisenda pot proposar mesures extraordinàries que han d'adoptar les entitats locals afectades. En cas que aquestes no adoptin les mesures esmentades, es poden aplicar les mesures coercitives i de compliment forçós que estableixen els articles 25 i 26 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

7. La nova operació d'endeutament que se subscrigui, d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors, en el termini de trenta dies a comptar de la data de la seva formalització, s'ha de comunicar al Ministeri d'Hisenda, d'acord amb el que disposen l'article 55 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, i l'article 17 de l'Ordre HAP/2105/2012, d'1 d'octubre, per la qual es despleguen les obligacions de subministrament d'informació previstes a la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

8. Les entitats locals que van formalitzar les operacions de refinançament que es van autoritzar en aplicació de l'article 3 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de

mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, amb plans d'ajust vigents per aplicació de l'apartat 5 d'aquell precepte, poden declarar la fi de la seva vigència sempre que hagin complert les regles fiscals que esmenta l'apartat 4 anterior en tots i cadascun dels anys compresos en el període 2016-2019. Aquesta fi de vigència s'ha de comunicar al Ministeri d'Hisenda en el seguiment del pla d'ajust corresponent al trimestre immediatament posterior a la data de publicació d'aquest Reial decret llei.

9. La remissió de la informació a què es refereix el present article s'ha d'efectuar per transmissió electrònica en els models habilitats amb aquesta finalitat, i s'ha d'incorporar la signatura electrònica de la Intervenció General o unitat equivalent que tingui competències en matèria de comptabilitat.

S'habilita el titular de la Secretaria General de Finançament Autonòmic i Local per adoptar les resolucions i mesures necessàries per aplicar i executar el que disposa aquest apartat, inclosa la fixació del termini de presentació de les sol·licituds i el detall de la informació que s'ha d'aportar, així com el procediment telemàtic de remissió i el mecanisme electrònic d'atorgament de l'autorització.

Article 12. Consolidació del deute a curt termini en deute a llarg termini per part de les entitats locals.

1. Com a excepció al que disposa el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, s'autoritza exclusivament el 2020 la formalització d'operacions de conversió de deute a curt termini que estiguin vigents en operacions de crèdit a llarg termini a aquelles entitats locals que el 2018 o el 2019 presentin romanent de tresoreria per a despeses generals negatiu una vegada atès el saldo del compte 4131 «Creditors per operacions pendents d'aplicar a pressupost» o, en cas que no existeixi aquesta divisionària, la part del saldo del compte 413 «Creditors per operacions meritades» que equival a aquella, o saldos de comptes equivalents en els termes que estableix la normativa comptable i pressupostària que és aplicable, o que, en algun d'aquells exercicis, presentin estalvi net negatiu.

2. Per formalitzar les operacions de refinançament esmentades és necessari adoptar un acord de l'òrgan competent de la corporació local, amb els requisits de quòrum i votacions que estableix la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

A més, en cas que les entitats locals presentin romanent de tresoreria negatiu per a despeses generals en els termes abans esmentats, o estalvi net negatiu o endeutament superior al 75 per cent dels seus ingressos corrents liquidats en l'exercici immediatament anterior en els termes que defineix la disposició final trenta-unena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, les corporacions locals, mitjançant acord dels seus respectius plens, han d'aprovar un pla de sanejament financer o de reducció de deute per corregir, en un termini màxim de cinc anys, el signe del romanent de tresoreria per a despeses generals abans definit o de l'estalvi net o el volum d'endeutament, respectivament. Aquest últim s'ha de corregir fins al límit abans esmentat, en cas que aquest volum estigui comprès entre aquell percentatge i el que fixa l'article 53 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març. En la resta de supòsits d'endeutament excessiu, el pla de reducció de deute ha de corregir el nivell de deute, com a màxim, al percentatge que fixa l'últim precepte esmentat.

Els plans esmentats han de ser comunicats, per a la seva aprovació, per les entitats locals a l'òrgan competent del Ministeri d'Hisenda, llevat que la comunitat autònoma corresponent tingui atribuïda en l'Estatut d'autonomia la tutela financera de les entitats esmentades, cas en què s'ha de comunicar a aquesta.

L'aprovació anterior implica, a tots els efectes, que l'entitat local està complint els límits que fixa la legislació reguladora de les hisendes locals en matèria d'autorització d'operacions d'endeutament.

En cas que les entitats esmentades estiguin subjectes a un pla d'ajust per l'aplicació de mesures de suport financer fonamentades en la disposició addicional primera de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, l'han de

modificar incloent l'operació a què es refereix aquest article en el moment en què informin sobre el seguiment del pla d'ajust esmentat; en aquests casos, s'entén complert el requeriment del pla de sanejament abans esmentat.

L'interventor de l'entitat local ha d'emetre un informe anual del compliment del pla de sanejament i l'ha de presentar al ple de la corporació local per al seu coneixement, i el corresponent a l'últim any d'aquells plans, a més, l'ha de remetre a l'òrgan competent de l'Administració pública que tingui atribuïda la tutela financera de les entitats locals.

En cas que es produeixi un incompliment dels plans esmentats, l'entitat local no pot concertar operacions d'endeutament a llarg termini per finançar cap modalitat d'inversió. A més, l'òrgan competent de l'Administració pública que tingui atribuïda la tutela financera de les entitats locals pot proposar mesures extraordinàries que han d'adoptar les entitats locals afectades. En cas que aquestes no adoptin les mesures esmentades, es poden aplicar les mesures coercitives i de compliment forçós que estableixen els articles 25 i 26 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

3. Fora del marc que regula l'apartat 1 anterior, s'ha de considerar prohibida la formalització de les operacions de renovacions successives de deute a curt termini.

TÍTOL III

Normes de caràcter extraordinari i urgent en matèria de participació de les entitats locals en tributs de l'Estat

Article 13. Regulació del règim jurídic i els saldos deutors de la liquidació definitiva de la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat corresponent a l'any 2018.

1. Una vegada coneguda la variació dels ingressos tributaris de l'Estat de l'any 2018 respecte de 2004, i les altres dades necessàries, s'ha de calcular la liquidació definitiva de la participació en tributs de l'Estat, corresponent a l'exercici 2018, en els termes dels articles 111 a 124 i 135 a 146 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, tenint a més en compte les normes que recullen els articles 100 a 103, 105 i 106, 108 a 111, 113 i 115 de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

2. Els saldos deutors que es puguin derivar de la liquidació a la qual es refereix l'apartat anterior, en el component de finançament que no correspongui a cessió de rendiments recaptatoris en impostos estatals, els han de reemborsar les entitats locals afectades mitjançant compensació amb càrrec als lliuraments a compte que, en concepte de participació en els tributs de l'Estat definida en la secció 4a i en la subsecció 1a de la secció 6a d'aquest capítol, es percebin amb posterioritat a la liquidació esmentada, en un període màxim de tres anys, mitjançant retencions trimestrals equivalents al 25 per cent d'un lliurament mensual, llevat que, aplicant aquest criteri, s'excedeixi el termini assenyalat, cas en què s'ha d'ajustar la freqüència i la quantia de les retencions corresponents per tal que no es produeixi aquesta situació.

3. Els saldos deutors que es puguin derivar de la liquidació a la qual es refereix l'apartat 1 anterior, en el component de finançament que correspongui a cessió de rendiments recaptatoris en impostos estatals, els han de reemborsar les entitats locals afectades mitjançant compensació amb càrrec als possibles saldos creditors que es derivin de la liquidació del component corresponent al concepte de participació en els tributs de l'Estat definida en la secció 4a i en la subsecció 1a de la secció 6a d'aquest capítol. Els saldos deutors restants després d'aplicar la compensació esmentada anteriorment els han de reemborsar les entitats locals mitjançant la compensació en els lliuraments a compte que percebin per cada impost estatal inclòs en la cessió, sense les limitacions de percentatges i terminis que estableix l'apartat anterior.

4. Si l'import de les liquidacions definitives a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article és a favor de l'Estat, s'ha de reflectir com a dret en el capítol IV del pressupost d'ingressos de l'Estat.

5. Quan les retencions que esmenta aquest article concorrin amb les que regula el 125 de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018, tenen caràcter preferent enfront d'aquelles i no computen per al càlcul dels percentatges que estableix l'apartat dos de l'article esmentat.

Article 14. Criteris per al càlcul de l'índex d'evolució dels ingressos tributaris de l'Estat aplicables en la liquidació definitiva de la participació en els tributs de l'Estat corresponent a l'any 2018.

Als efectes de la liquidació definitiva de la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat corresponent a l'any 2018 i de l'aplicació de l'article 121 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, l'índex d'evolució dels ingressos tributaris de l'Estat entre l'any 2004 i l'any 2018 es determina amb els criteris que estableix l'article 20 de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, que consisteixen en:

1. Els ingressos tributaris de l'Estat de l'any 2018 estan constituïts per la recaptació estatal en l'exercici, exclosos els recursos tributaris cedits a les comunitats autònomes per l'impost sobre la renda de les persones físiques, impost sobre el valor afegit i pels impostos especials, en els termes que preveu l'article 20 de la Llei 22/2009.

2. Pel que fa al càlcul dels ingressos tributaris de l'Estat de l'any 2004 o 2006, s'utilitzen els criteris que estableix la lletra e) de la disposició transitòria quarta de la Llei 22/2009, considerant com a any base l'any 2004 o 2006, segons que correspongui.

Article 15. Subministrament d'informació de l'esforç fiscal municipal de 2018.

Als efectes de la informació que han de subministrar les corporacions locals relativa a l'esforç fiscal establerta a l'article 124 de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018, les certificacions corresponents s'han de referir a l'any 2018 i s'han de subministrar als òrgans competents del Ministeri d'Hisenda abans del 31 d'octubre de l'any 2020, en la forma en què aquests determinin.

Article 16. Suplements de crèdit per atendre els lliuraments a compte de la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat corresponent a l'any 2020.

Per finançar els lliuraments a compte de la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat es concedeixen suplements de crèdit en els conceptes següents del Programa 942M «Transferències a entitats locals per participació en els ingressos de l'Estat» del Servei 21 «Secretaria General de Finançament Autonòmic i Local. Entitats locals» de la secció 36 «Sistemes de finançament d'ens territorials» pels imports que s'indiquen:

(Milers d'euros)

46001	Lliuraments a compte a favor dels municipis no inclosos al model de cessió per la seva participació en els conceptes tributaris dels capítols I i II del pressupost d'ingressos de l'Estat no susceptibles de cessió a les comunitats autònomes	187.833,61
46002	Lliuraments a compte a favor dels municipis per la seva participació en els conceptes tributaris dels capítols I i II del pressupost d'ingressos de l'Estat no susceptibles de cessió a les comunitats autònomes. Fons complementari de finançament	260.495,76
46101	Lliuraments a compte a les diputacions i els cabildos insulars per la seva participació en els ingressos dels capítols I i II del pressupost de l'Estat per recursos no susceptibles de cessió a les comunitats autònomes	219.857,32

Disposició addicional primera. *Compensació per la reducció d'ingressos en impostos estatals per les diputacions forals i els cabildos insulars de Canàries.*

1. Excepcionalment el 2020 amb motiu de l'impacte financer derivat de la crisi sanitària provocada per la COVID-19, les diputacions forals dels territoris històrics del País Basc, que hagin registrat superàvit pressupostari en termes de comptabilitat nacional el 2019, poden aplicar la part del superàvit no utilitzat, o, si és superior, el romanent de tresoreria per a despeses generals a 31 de desembre de 2019, i sempre que no augmentin el seu endeutament net al tancament de 2020, a compensar la reducció dels ingressos que obtinguin i que corresponguin exclusivament a tributs estatals concertats, d'acord amb el Concert econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc, una vegada descomptades les aportacions que, pels tributs esmentats, efectuïn aquells òrgans forals a aquesta comunitat autònoma i a les entitats locals dels seus territoris respectius.

En cas que la reducció d'ingressos esmentada sigui superior a aquell romanent o superàvit, s'ha de compensar a les diputacions forals, en la forma en què s'acordi a la Comissió Mixta del Concert Econòmic.

2. La norma que recull l'apartat anterior la poden aplicar els cabildos insulars de Canàries, en relació amb la reducció dels ingressos tributaris que obtinguin i els corresponguin exclusivament pels impostos indirectes de regulació estatal del règim econòmic i fiscal de Canàries, produïda durant l'exercici 2020. La compensació a la qual es refereix el segon paràgraf de l'apartat anterior s'aplica en la forma en què, si s'escau, s'acordi amb cada cabildo insular.

Disposició addicional segona. *Supòsit excepcional d'aplicació de la regla de despesa a les entitats locals.*

A causa de la greu situació provocada per la pandèmia, excepcionalment no s'exigeix el compliment de la regla de despesa al subsector de corporacions locals durant l'exercici 2020.

Disposició addicional tercera. *Règim fiscal aplicable a la final de la «UEFA Women's Champions League 2020».*

U. Règim fiscal de l'entitat organitzadora de la final de la «UEFA Women's Champions League 2020» i dels equips participants:

Les persones jurídiques residents en territori espanyol que constitueixin amb motiu de la final de la «UEFA Women's Champions League 2020» l'entitat organitzadora o els equips participants estan exemptes de l'impost sobre societats per les rendes obtingudes durant la celebració de l'esdeveniment i en la mesura en què estiguin directament relacionades amb la seva participació en aquest.

El que estableix el paràgraf anterior s'aplica igualment en l'impost sobre la renda de no residents als establiments permanents que l'entitat organitzadora de la final de la «UEFA Women's Champions League 2020» o els equips participants constitueixin a Espanya amb motiu de l'esdeveniment per les rendes obtingudes durant la seva celebració i en la mesura en què estiguin directament relacionades amb la seva participació en aquest.

N'estan exemptes les rendes obtingudes sense establiment permanent per l'entitat organitzadora de la final de la «UEFA Women's Champions League 2020» o els equips participants, generades amb motiu de la celebració de la final de la «UEFA Women's Champions League 2020» i en la mesura en què estiguin directament relacionades amb la seva participació en aquella.

Dos. Règim fiscal de les persones físiques que prestin serveis a l'entitat organitzadora o als equips participants:

1. No es consideren obtingudes a Espanya les rendes que percebin les persones físiques que no siguin residents a Espanya, pels serveis que prestin a l'entitat organitzadora

o als equips participants, generades amb motiu de la celebració de la final de la «UEFA Women's Champions League 2020» i en la mesura en què estiguin directament relacionades amb la seva participació en aquella.

2. Les persones físiques que adquireixin la condició de contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques com a conseqüència del seu desplaçament a territori espanyol amb motiu de la final de la «UEFA Women's Champions League 2020» poden optar per tributar per l'impost sobre la renda de no residents, en els termes i les condicions que preveu l'article 93 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

Tres. Règim duaner i tributari aplicable a les mercaderies que s'importin per afectar-les al desenvolupament i la celebració de la final de la «UEFA Women's Champions League 2020»:

1. Amb caràcter general, el règim duaner aplicable a les mercaderies que s'importin per utilitzar-les en la celebració i el desenvolupament de la final de la «UEFA Women's Champions League 2020» és el que resulti de les disposicions que contenen el Reglament (UE) núm. 952/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 d'octubre de 2013, pel qual s'estableix el Codi duaner de la Unió, i la resta de legislació duanera aplicable.

2. Sense perjudici d'això i d'acord amb l'article 251 del Codi duaner de la Unió i l'article 7 del Conveni relatiu a la importació temporal, fet a Istanbul el 26 de juny de 1990, les mercaderies a què es refereix el número 1 d'aquest apartat que es vinculin al règim duaner d'importació temporal poden romandre a l'empara del règim esmentat per un termini màxim de 24 mesos des de la seva vinculació a aquest, que, en tot cas, expira, com a molt tard, el 31 de desembre de l'any següent al de la finalització de la final de la «UEFA Women's Champions League 2020».

3. S'autoritza el Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària perquè adopti les mesures necessàries per a l'execució del que disposa aquest apartat tres.

Quatre. Impost sobre el valor afegit:

1. Com a excepció al que disposa el número 2n de l'article 119 bis de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, no s'exigeix el requisit de reciprocitat en la devolució a empresaris o professionals no establerts a la Comunitat que suportin o satisfacin quotes de l'impost com a conseqüència de la pràctica d'operacions relacionades amb la celebració de la final de la «UEFA Women's Champions League 2020».

2. Com a excepció al que estableix el número 7è de l'apartat u de l'article 164 de la Llei 37/1992, quan es tracti d'empresaris o professionals no establerts a la Comunitat, Canàries, Ceuta o Melilla, o a un Estat amb el qual hi hagi instruments d'assistència mútua anàlegs als instituïts a la Comunitat, no és necessari que nomenin un representant a l'efecte del compliment de les obligacions que imposa la Llei esmentada.

3. Els empresaris o professionals no establerts al territori d'aplicació de l'impost que tinguin la condició de subjectes passius i que suportin o satisfacin quotes com a conseqüència de la pràctica d'operacions relacionades amb la final de la «UEFA Women's Champions League 2020» tenen dret a la devolució d'aquestes quotes al terme de cada període de liquidació.

Per a aquests empresaris o professionals, el període de liquidació coincideix amb el mes natural, i han de presentar les seves declaracions-liquidacions durant els 20 primers dies naturals del mes següent al període de liquidació. Tanmateix, les declaracions-liquidacions corresponents a l'últim període de l'any s'han de presentar durant els trenta primers dies naturals del mes de gener.

El que estableix el paràgraf anterior no determina l'obligació per a aquests empresaris o professionals de portar els llibres registre de l'impost a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, a què es refereix l'article 62.6 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

El que disposa aquest número és igualment aplicable a l'entitat organitzadora de l'esdeveniment, als equips participants i a les persones jurídiques a què es refereix el número 1 anterior.

No obstant això, quan es tracti d'empresaris o professionals no establerts en què concorrin els requisits que preveuen els articles 119 o 119 bis de la Llei 37/1992, la devolució de les quotes suportades s'ha d'efectuar de conformitat amb el procediment que estableixen els articles esmentats i els articles 31 i 31 bis del Reglament de l'impost, aprovat pel Reial decret 1624/1992.

4. Respecte a les operacions relacionades amb els béns vinculats al règim d'importació temporal amb exempció total de drets, a què al·ludeix l'apartat tres anterior, és aplicable el que disposa l'article 24 de la Llei de l'impost.

5. El termini a què es refereix el paràgraf g) de l'apartat 3 de l'article 9 de la Llei de l'impost és, en relació amb els béns que s'utilitzin temporalment en la celebració i el desenvolupament de la final de la «UEFA Women's Champions League 2020», el que preveu el número 2 de l'apartat tres anterior.

6. La regla que estableix l'apartat dos de l'article 70 de la Llei de l'impost no és aplicable als serveis del número 1 d'aquest apartat quan els prestin les persones jurídiques residents a Espanya que constitueixin amb motiu de l'esdeveniment l'entitat organitzadora de la final de la «UEFA Women's Champions League 2020» i els equips participants i estiguin en relació amb l'organització, la promoció o el suport d'aquest esdeveniment.

Disposició addicional quarta. Tipus impositiu aplicable de l'impost sobre el valor afegit als lliuraments, importacions i adquisicions intracomunitàries de béns necessaris per combatre els efectes de la COVID-19.

Amb efectes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril, de mesures urgents complementàries per donar suport a l'economia i l'ocupació, i vigència fins al 31 d'octubre de 2020, s'aplica el tipus del 0 per cent de l'impost sobre el valor afegit als lliuraments de béns, importacions i adquisicions intracomunitàries de béns referits en l'annex d'aquest Reial decret llei els destinataris del qual siguin entitats de dret públic, clíniques o centres hospitalaris, o entitats privades de caràcter social a què es refereix l'apartat tres de l'article 20 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit. Aquestes operacions s'han de documentar en factura com a operacions exemptes.

Disposició addicional cinquena. Bonificació del pagament d'aranzels notarials i del Registre de la Propietat.

1. Els drets aranzelaris notarials i registrals derivats de la formalització i la inscripció de la novació del préstec, lísing i rènting que inclogui la moratòria que assenyalen els articles 18 al 23 del Reial decret llei 26/2020, de 7 de juliol de 2020, els ha de satisfer en tot cas el creditor i es bonifiquen en un 50 per cent en els termes següents:

a) Per l'atorgament de l'escriptura es merita el mateix aranzel que, per a les escriptures de novació hipotecària, estableix la lletra f) de l'apartat 1 del número 1 de l'annex I del Reial decret 1426/1989, de 17 de novembre, pel qual s'aprova l'aranzel dels Notaris, reduïts al 50 per cent, sense que es meriti cap quantitat a partir del cinquè foli de matriu i de còpia, sigui una còpia autoritzada o una còpia simple. L'aranzel mínim previst és de 30 euros i el màxim de 75.

b) Per la pràctica de la inscripció s'aplica l'aranzel previst per a les novacions modificatives a l'article 2.1.g) de l'annex I del Reial decret 1427/1989, de 17 de novembre, pel qual s'aprova l'aranzel dels registradors. Al resultat se li aplica una bonificació del 50 per cent. L'aranzel mínim previst és de 24 euros i el màxim de 50 euros.

2. Els drets aranzelaris notarials derivats de la intervenció de pòlisses en què es formalitzi, si s'escau, la suspensió temporal de les obligacions contractuals derivades de tot préstec, lísing i rènting als quals es refereixen els articles 18 al 23 del Reial decret

Llei 26/2020, de 7 de juliol de 2020, són els que estableix el Decret de 15 de desembre de 1950 i es bonifiquen en un 50 % amb un límit mínim de 25 euros i màxim de 50 euros, per tots els conceptes, incloses les còpies i els trasllats.

Els drets aranzelarís dels registradors derivats de la constància registral, si s'escau, de la suspensió temporal de les obligacions contractuals, a què es refereixen els articles 18 al 23 del Reial decret Llei 26/2020, de 7 de juliol de 2020, s'han de minutar de conformitat amb l'article 36.9.g de l'Ordenança aprovada per l'Ordre de 19 de juliol de 1999, per la quantitat fixa de 6 euros.

Disposició addicional sisena. *Exempcions temporals relatives als gasoductes de transport amb destinació o origen en països no pertanyents a la Unió Europea.*

1. El gasoducte de transport de gas natural denominat Medgaz que transcorre per les aigües territorials espanyoles fins a la terminal de recepció situada a Almeria queda exceptuat temporalment del que estableixen els articles 63.3, 63 bis, 63 ter i 70 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, durant un període de 12 mesos.

2. El gasoducte de transport de gas natural denominat Magreb-Europa que transcorre per les aigües territorials espanyoles fins a la terminal de recepció situada a Tarifa (Cadis) queda exceptuat temporalment del que estableixen els articles 63.3, 63 bis, 63 ter i 70 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, durant un període de 12 mesos.

3. Les exempcions temporals que atorguen els apartats precedents es poden veure esteses per ordre del titular del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, amb sol·licitud prèvia motivada del titular o titulars, que s'ha de presentar davant l'òrgan esmentat amb almenys 8 mesos d'antelació a la finalització del període de l'exempció temporal atorgada.

Aquestes extensions, si s'escau, s'han d'ajustar, quant al termini i al procediment per a la seva aprovació, al que estableix l'article 71 bis de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs. A aquests efectes, el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic pot requerir als titulars tota aquella documentació que consideri necessària per avaluar convenientment la sol·licitud.

Disposició addicional setena. *Termini per a l'acreditació de vivència de pensionistes de classes passives residents a l'estranger.*

Amb aplicació exclusiva per a l'any 2020, el termini que preveu l'article 10 del Reial decret 1103/2014, de 26 de desembre, sobre revaloració i complements de pensions per a l'any 2015, perquè els pensionistes de classes passives residents a l'estranger acreditin la seva vivència, finalitza el 31 d'agost de 2020.

Disposició addicional vuitena. *Pròrroga de l'article 9 del Reial decret Llei 19/2020, de 26 de maig, pel qual s'adopten mesures complementàries en matèria agrària, científica, econòmica, d'ocupació i Seguretat Social i tributàries per pal·liar els efectes de la COVID-19.*

La consideració com a contingència professional derivada d'accident de treball de les malalties patides pel personal que presta servei en centres sanitaris o sociosanitaris com a conseqüència del contagi del virus SARS-CoV2, s'aplica als contagis del virus SARS-CoV2 produïts des de l'1 d'agost de 2020 fins que les autoritats sanitàries aixequin totes les mesures de prevenció adoptades per fer front a la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, i el contagi s'ha d'acreditar mitjançant el comunicat d'accident de treball corresponent, que s'ha d'haver expedit dins del mateix període de referència.

Disposició addicional novena. *Funcionament del Fons de suport a la solvència d'empreses estratègiques creat pel Reial decret Llei 25/2020.*

1. Sense perjudici del que preveu la normativa mercantil que sigui aplicable, i de conformitat amb el que preveu l'apartat cinc de l'annex II de l'Acord adoptat pel Consell

de Ministres el 21 de juliol de 2020 relatiu al funcionament del Fons de suport a la solvència d'empreses estratègiques, el Consell Gestor pot acordar lliurement la cessió a un tercer dels títols i drets en què es materialitzin les operacions finançades amb càrrec al Fons, a través d'un procediment obert a compradors potencials, assegurant la igualtat de tracte, o mitjançant la venda en un mercat organitzat. Pot oferir, si s'escau, preferència en l'adquisició als socis o accionistes de l'empresa. Si l'Estat ven la seva participació a un preu inferior al que estableix el punt 5.2 de l'annex II de l'esmentat Acord adoptat pel Consell de Ministres el 21 de juliol de 2020, les regles que preveu l'apartat 6 de l'annex II de l'Acord esmentat s'apliquen durant el termini de 4 anys comptats a partir de la concessió del suport estatal.

2. De conformitat amb el que preveu l'apartat sis de l'annex II de l'Acord adoptat pel Consell de Ministres el 21 de juliol de 2020, fins al reemborsament definitiu del suport públic temporal rebut amb càrrec al Fons per reforçar la seva solvència, el beneficiari està subjecte a les restriccions següents, amb les adaptacions que pugui introduir ulteriorment el Marc temporal, i ha d'adoptar els acords socials o, si s'escau, les modificacions estatutàries que assegurin degudament el seu puntual compliment:

a) Mentre no s'hagi amortitzat almenys el 75% de les mesures de recapitalització en el context de la COVID-19, s'impedeix a l'empresa beneficiària adquirir participacions superiors al 10% d'empreses actives en el mateix sector o en mercats ascendents o descendents, llevat que el beneficiari no ostenti la condició de gran empresa, segons l'annex I del Reglament (UE) núm. 651/2014 de la Comissió Europea, o disposi de l'autorització preceptiva de la Comissió Europea a sol·licitud del Consell Gestor del Fons.

b) Prohibició de distribuir dividendes, abonar cupons no obligatoris o adquirir participacions pròpies, excepte les de titularitat estatal a compte del Fons.

c) Fins al reemborsament del 75% del suport públic temporal amb càrrec al Fons, la remuneració dels membres del Consell d'Administració, dels administradors, o dels qui ostentin la màxima responsabilitat social en l'empresa, no pot excedir la part fixa de la seva remuneració vigent al tancament de l'exercici 2019. Les persones que adquireixin les condicions ressenyades en el moment de la recapitalització o amb posterioritat a aquesta han de ser remunerades en termes equiparables als que ostenten un nivell similar de responsabilitat. Sota cap concepte no s'abonen primes o altres elements de remuneració variable o equivalents.

Disposició addicional desena. Ingressos procedents de les subhastes de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle per a l'exercici 2020.

1. Amb vigència exclusiva per al pressupost de l'any 2020, quan el 90 per cent de la recaptació efectiva pels ingressos per subhastes de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle, a què es refereix l'apartat 1.b) de la disposició addicional cinquena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, superi la quantitat prevista en el crèdit inicial de l'aplicació 23.03.000X.737 «A la CNMC per finançar costos del sector elèctric d'acord amb l'apartat b) de la disposició addicional segona de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica», es pot generar crèdit fins a un límit en el crèdit final de 1.000 milions d'euros.

2. L'autorització de les generacions de crèdit a què es refereix l'apartat anterior i dels corresponents suplementes de crèdit en el pressupost de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència s'ha de fer per acord del titular del Ministeri d'Hisenda.

3. Amb vigència exclusiva per als pressupostos generals de l'Estat d'aplicació en l'exercici de 2020, l'ús dels ingressos procedents de les subhastes de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle, que preveu la disposició addicional cinquena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, es destina amb els límits del 10 per cent de la recaptació total i fins a un màxim de 100.000,00 milers d'euros per a altres actuacions de lluita contra el canvi climàtic.

Disposició addicional onzena. *Convenis de col·laboració entre les entitats gestores de la Seguretat Social, les comunitats autònomes i l'Institut Nacional de Gestió Sanitària per al control i seguiment de la incapacitat temporal.*

En els convenis de col·laboració que formalitzin les entitats gestores de la Seguretat Social amb les comunitats autònomes i amb l'Institut Nacional de Gestió Sanitària per al control i seguiment de la incapacitat temporal es pot preveure l'avançament de fins a la quantia total de l'import previst en el conveni respectiu per al finançament de les actuacions que hagin de desenvolupar les comunitats autònomes i l'Institut Nacional de Gestió Sanitària.

A aquests efectes, amb caràcter previ a la formalització dels convenis a què es refereix el paràgraf anterior, es requereix l'autorització del Consell de Ministres. Amb aquesta finalitat, el titular del Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, amb l'informe previ del Ministeri d'Hisenda, ha d'eleva la proposta oportuna al Consell de Ministres.

No és aplicable, per al cas exclusiu d'aquests convenis, el que disposa l'apartat 1 de l'article 47 de la Llei general pressupostària, pel que fa a la necessitat d'iniciar l'execució de la despesa en el mateix exercici en què s'adquireix el compromís de la despesa.

Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions incloses en normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 20 del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19, que queda redactat en els termes següents:

«2. Per a l'aplicació del superàvit a la política de despesa 23 en els termes que regula l'article 1 del Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, la modificació pressupostària de crèdit extraordinari per habilitar crèdit o de suplement de crèdits que s'hagi d'aprovar s'ha de tramitar per mitjà d'un decret o una resolució del president de la corporació local sense que li siguin aplicables les normes sobre reclamació i publicitat dels pressupostos a què es refereix l'article 169 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Aquests decrets o resolucions han de ser objecte de convalidació en el primer ple posterior que es dugui a terme, i s'exigeix per a això el vot favorable d'una majoria simple i la publicació posterior en el butlletí oficial corresponent.

La falta de convalidació plenària no té efectes anul·latius ni suspensius del decret aprovat, sense perjudici de la possibilitat d'acudir a la via contenciosa administrativa, per a la qual cosa el còmput de terminis es produirà a partir de la data de publicació de l'acord plenari.»

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.*

Es modifica el número 30 de l'article 45.I.B) del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, que queda redactat de la manera següent:

«30. Les escriptures de formalització de les moratòries de préstecs i crèdits hipotecaris i d'arrendaments, préstecs, lísing i rènting sense garantia hipotecària que es produeixen en aplicació de la moratòria hipotecària per al sector turístic,

regulada en els articles 3 a 9 del Reial decret llei 25/2020, de 3 de juliol, de mesures urgents per donar suport a la reactivació econòmica i l'ocupació, i de la moratòria per al sector del transport públic de mercaderies i discrecional de viatgers amb autobús, regulada en els articles 18 al 23 del Reial decret llei 26/2020, de 7 de juliol, de mesures de reactivació econòmica per fer front a l'impacte de la COVID-19 en els àmbits de transports i habitatge.»

Disposició final tercera. *Modificació de la disposició transitòria primera de la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc.*

Es modifica el primer paràgraf de la disposició transitòria primera de la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc, que queda redactat de la manera següent:

«Les competències previstes per a la Comissió Nacional del Joc són exercides per la Direcció General d'Ordenació del Joc, del Ministeri de Consum, excepte les relacionades amb la gestió i recaptació de les taxes a què es refereix l'article 49 d'aquesta Llei, que són exercides per l'Agència Estatal d'Administració Tributària.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica.*

S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 13 de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, amb el tenor següent:

«6. Per ordre de la persona titular del Ministeri d'Afers Econòmics i Transformació Digital es determinen les condicions i els requisits tècnics aplicables a la verificació de la identitat i, si escau, altres atributs específics de la persona sol·licitant d'un certificat qualificat, mitjançant altres mètodes d'identificació que aportin una seguretat equivalent en termes de fiabilitat a la presència física.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

La Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix el paràgraf següent al final de l'article 58, epígraf a):

«Els gestors de xarxa de transport poden mantenir i subscriure acords tècnics sobre qüestions relatives a la gestió de gasoductes de transport entre Espanya i països no pertanyents a la Unió Europea, sempre que aquests acords siguin compatibles amb la normativa del mercat interior de gas natural i amb les circulars i resolucions de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència. Els acords esmentats s'han de notificar a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 63 quater queda modificat de la manera següent:

«1. Les empreses propietàries d'instal·lacions de la xarxa troncal de gasoductes que no compleixin els requisits de separació d'activitats establerts a l'article 63.3, i que amb anterioritat al 3 de setembre de 2009 fossin propietaris de les esmentades instal·lacions, així com les que abans del 23 de maig de 2019 fossin propietàries d'instal·lacions d'interconnexió amb països no membres de la Unió Europea, poden optar per cedir la gestió d'aquests gasoductes a un gestor de xarxa independent.

A aquests efectes han de proposar un gestor de xarxa independent entre les empreses que hagin obtingut la certificació de compliment dels requisits de separació d'activitats de transport i han de sol·licitar al titular del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic la seva aprovació. L'esmentada

designació està supeditada a l'aprovació de la Comissió Europea i pot ser denegada en cas que el gestor de xarxa independent no compleixi algun dels requisits que estableixen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.»

Tres. L'article 71 queda redactat en els termes següents:

«1. Es pot sol·licitar l'exempció de l'obligació d'accés de tercers a la qual es refereix l'apartat 6 de l'article 70, sempre que aquestes compleixin les següents condicions:

- a) La inversió ha de reforçar la competència en el subministrament de gas i potenciar la seguretat de subministrament.
- b) El nivell de risc inherent a la inversió és tal que aquesta no es portaria a terme si no es concedís l'exempció.
- c) La infraestructura és propietat d'una entitat diferent, almenys en la personalitat jurídica, dels transportistes en les xarxes dels quals s'hagi de construir la infraestructura.
- d) Es cobren cànon als usuaris de la infraestructura
- e) L'exempció no ha de ser perjudicial per a la competència en els mercats pertinents que probablement es vegin afectats per la inversió, ni per al funcionament efectiu del mercat interior del gas natural de la Unió, ni tampoc per al funcionament eficient de les xarxes regulades afectades o per a la seguretat de subministrament de gas natural dins de la Unió.

L'exempció de l'accés de tercers es pot referir a la totalitat o part de la capacitat de la nova infraestructura o de la infraestructura existent la capacitat de la qual s'augmenta.

2. A aquests efectes el titular de la instal·lació ha de sol·licitar l'exempció al Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, que ha de requerir un informe previ a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de remetre a la Comissió Europea una còpia de les sol·licituds d'exempció rebudes i ha d'analitzar cada cas en particular, prenent en consideració, entre altres aspectes, la capacitat addicional que s'hagi de construir o la modificació de la capacitat existent, el termini previst del projecte i les circumstàncies del sector gasista. En el seu informe, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de proposar condicions en relació amb la durada de l'exempció i l'accés no discriminatori a la infraestructura.

Així mateix, en el seu informe, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de proposar les normes i els mecanismes de gestió i assignació de la capacitat. En tot cas, s'ha de fer una consulta prèvia a tots els possibles usuaris en relació amb el seu interès per contractar la nova capacitat abans d'efectuar-ne l'assignació, inclosa la capacitat per a ús propi. Els resultats de l'esmentada consulta prèvia els ha de tenir en compte la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en l'avaluació del compliment dels criteris que estableix l'apartat 1 d'aquest article.

La capacitat no utilitzada s'ha d'oferir al mercat de forma transparent, objectiva i no discriminatòria, i els usuaris de la infraestructura tenen dret a vendre la capacitat contractada al mercat secundari.

3. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, abans d'adoptar el seu informe final sobre l'exempció, ha de consultar:

- a) les autoritats reguladores nacionals dels estats membres amb mercats que probablement es vegin afectats per la nova infraestructura, i
- b) les autoritats competents de tercers països, quan la infraestructura en qüestió estigui connectada amb la xarxa de la Unió Europea sota la jurisdicció d'un Estat membre, i tingui el seu origen o fi en un o més països no pertanyents a la Unió Europea.

Quan les autoritats consultades del tercer país no responguin a la consulta en el termini de dos mesos, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència pot continuar amb la tramitació de l'exempció.

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha d'elevat l'informe, juntament amb tota la documentació que consti en l'expedient, al titular del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, que ha de resoldre mitjançant una ordre que s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat». Així mateix, s'ha de publicar l'esmentada ordre, juntament amb l'informe adoptat per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, en el lloc d'internet de l'organisme esmentat.

4. L'ordre d'exempció s'ha de notificar a la Comissió Europea, juntament amb tota la informació pertinent relacionada, als efectes de l'article 36.9 de la Directiva 2009/73/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol, i, si s'escau, s'ha d'adaptar, o s'ha de revocar, segons sigui la decisió que adopti la Comissió en virtut de l'esmentat article.

5. La decisió d'exempció aprovada per la Comissió Europea deixa de tenir efectes al cap de dos anys de la seva aprovació si, en aquells dies, no s'hagués iniciat la construcció de la infraestructura, i al cap de cinc anys de la seva aprovació si, en aquells dies, la infraestructura no estigués operativa, llevat que la Comissió Europea decideixi que els retards estan motivats.

6. En els casos en què la infraestructura per a la qual s'ha sol·licitat l'exempció està ubicada en el territori de més d'un Estat membre de la Unió Europea, cal atènyer-se al que disposa l'article 36.4 de la Directiva 2009/73/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol.»

Quatre. S'inclou un nou article 71.bis amb la redacció següent:

«Article 71 bis. *Exempcions relatives als gasoductes de transport amb destinació o origen en països no pertanyents a la Unió Europea.*

1. Els gasoductes de transport amb destinació o origen en països no pertanyents a la Unió Europea la construcció dels quals hagi finalitzat abans del 23 de maig de 2019 poden quedar exceptuats del que estableixen els articles 63.3, 63 bis, 63 ter i 70 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, durant un període màxim de 20 anys prorrogables en casos degudament justificats, de conformitat amb el que preveu l'apartat 3.

2. Els titulars dels gasoductes de transport amb destinació o origen en països no pertanyents a la Unió Europea poden sol·licitar l'exempció referida en l'apartat primer al titular del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, sempre que es justifiqui per raons objectives com permetre la recuperació de la inversió efectuada, per motius de seguretat del subministrament, el funcionament efectiu del mercat interior del gas a la Unió Europea i quan l'exempció no sigui perjudicial per a la competència.

3. El titular del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic ha de resoldre, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en relació amb l'eventual impacte sobre la competència o el funcionament efectiu del mercat interior del gas a la Unió Europea, atorgar o denegar l'exempció en funció de la verificació del compliment de les raons objectives que esmenta el paràgraf anterior. La resolució de la pròrroga d'exempció pot establir limitacions que contribueixin a assolir els objectius esmentats.

4. L'exempció que estableixen els apartats precedents no implica la inclusió de les instal·lacions en el règim retributiu del sector de gas natural.

La capacitat no utilitzada s'ha d'oferir al mercat de manera transparent, objectiva i no discriminatòria, i els usuaris de les infraestructures tenen dret a vendre la capacitat contractada al mercat secundari.

5. Els titulars de les instal·lacions exceptuades en aquesta disposició han de remetre a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, i al Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, un informe anual amb el detall de la utilització de la capacitat de gasoducte durant l'any natural immediatament anterior, les empreses que han accedit a les instal·lacions amb les quantitats transportades per cadascuna i preus d'accés, així com qualsevol altra informació que els organismes esmentats sol·licitin. Aquest informe s'ha de remetre abans que finalitzi el primer trimestre de cada any.

Un cop transcorreguts dos anys de l'atorgament de l'exempció, els titulars de les instal·lacions exceptuades en aquesta disposició han de remetre al Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic un calendari d'actuacions per garantir el ple compliment del que estableixen els articles 63.3, 63 bis, 63 ter i 70 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, abans que finalitzi el període de l'exempció.

6. Els titulars de les instal·lacions han de portar comptes separats de les activitats de transport i comercialització i han d'incloure els comptes en l'informe anual al qual fa referència l'apartat anterior.»

Cinc. S'afegeix una nova disposició addicional a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, amb la redacció següent:

«Disposició addicional trenta-setena. *Acords amb països no pertanyents a la Unió Europea en relació amb els gasoductes de transport.*

En les negociacions entre Espanya i països no pertanyents a la Unió Europea, relatius a la modificació, ampliació o subscripció d'acords relatius a la gestió de gasoductes de transport sobre afers que recaiguin en l'àmbit d'aplicació de la Directiva 2009/73/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol, s'ha d'actuar d'acord amb el que disposa l'article 49 ter de la Directiva esmentada.»

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.*

Es modifica la disposició final setena de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor al cap d'un any de la seva publicació al "Butlletí Oficial de l'Estat".

No obstant això, les previsions relatives al registre electrònic d'apoderaments, registre electrònic, registre d'empleats públics habilitats, punt d'accés general electrònic de l'Administració i arxiu únic electrònic produeixen efectes a partir del dia 2 d'abril de 2021.»

Disposició final setena. *Modificació de la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.*

La Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 3 de la disposició addicional segona, queda redactat de la manera següent:

«3. Les referències contingudes en qualsevol norma de l'ordenament jurídic a la Comissió Nacional del Joc s'entenen realitzades a la Direcció General d'Ordenació del Joc del Ministeri de Consum, que la substitueix i n'assumeix les competències, en els termes que preveu la disposició addicional desena.»

Dos. La disposició addicional desena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional desena. *Funcions que assumeixen la Direcció General d'Ordenació del Joc del Ministeri de Consum i l'Agència Estatal d'Administració Tributària en matèria de joc.*

La Direcció General d'Ordenació del Joc del Ministeri de Consum assumeix l'objecte, les funcions i les competències que la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc, atribueix a l'extinta Comissió Nacional del Joc, excepte les relacionades amb la gestió i recaptació de les taxes a les quals es refereix l'article 49 de la Llei esmentada, que són exercides per l'Agència Estatal d'Administració Tributària.»

Disposició final vuitena. *Modificació del Reial decret llei 25/2020, de 3 de juliol, de mesures urgents per donar suport a la reactivació econòmica i l'ocupació.*

Es modifica el Reial decret llei 25/2020, de 3 de juliol, de mesures urgents per donar suport a la reactivació econòmica i l'ocupació, en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 44, que queda redactat de la manera següent:

«1. Per gestionar les subvencions poden intervenir una o diverses entitats col·laboradores que han de complir els requisits i les obligacions i exercir les funcions que estableixen els articles 13 i 15 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, i ha de ser seleccionada amb observança al que disposa l'article 16 de la Llei esmentada. En cas que se seleccionin entitats col·laboradores, poden actuar com a tals únicament les entitats públiques empresarials i les societats mercantils estatals. L'entitat col·laboradora ha de lliurar i distribuir els fons pressupostaris dels pagaments als beneficiaris.»

Dos. Es modifica l'apartat 4 de l'article 46, que queda redactat de la manera següent:

«4. Un cop dictada la resolució de concessió, s'ha de procedir al pagament de l'ajuda al beneficiari per una quantia que ha de coincidir amb el que indiqui la sol·licitud. Els pagaments s'han de fer mitjançant una transferència a un compte bancari indicat pel beneficiari en el qüestionari de sol·licitud.»

Tres. Es modifica la lletra d) de l'article 47, que queda redactat de la manera següent:

«d) El beneficiari de l'ajuda ha de mantenir la titularitat del vehicle i la seva matriculació a Espanya almenys durant dos anys des del moment de la concessió de la subvenció, excepte per a operacions de rënting, per a les quals el contracte d'arrendament ha d'establir una durada mínima de dos anys des de la data de la seva entrada en vigor i la seva formalització ha de tenir una data igual o posterior al 15 de juny de 2020.»

Quatre. Es modifica el primer paràgraf de la disposició addicional primera, que queda redactat de la manera següent:

«S'aprova la concessió d'un crèdit extraordinari per import total de 250 milions d'euros en el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, aplicació pressupostària 20.09.422B.741 «Pla Renove, dins del Pla d'impuls de la cadena de valor de la indústria de l'automoció».»

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.*

S'afegeix un nou paràgraf, l'h), a l'apartat 2 de l'article 54 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, amb la redacció següent:

«h) Els destinats al sistema de protecció per cessament d'activitat.»

Disposició final desena. *Modificació del Reial decret llei 6/2020, de 10 de març, pel qual s'adopten determinades mesures urgents en l'àmbit econòmic i per a la protecció de la salut pública.*

L'article cinquè del Reial decret llei 6/2020, de 10 de març, pel qual s'adopten determinades mesures urgents en l'àmbit econòmic i per a la protecció de la salut pública, queda redactat en els termes següents:

«Article cinquè. *Consideració excepcional com a situació assimilada a accident de treball dels períodes d'aïllament, contagi o restricció en les sortides del municipi on tinguin el domicili o el seu centre de treball les persones treballadores com a conseqüència del virus de la COVID-19.*

1. Per tal de de protegir la salut pública, es consideren, amb caràcter excepcional, situació assimilada a accident de treball, exclusivament per a la prestació econòmica d'incapacitat temporal del sistema de Seguretat Social, els períodes d'aïllament o contagi de les persones treballadores provocats pel virus de la COVID-19, llevat que es provi que el contagi de la malaltia s'ha contret amb causa exclusiva en la realització del treball en els termes que assenyala l'article 156 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, cas en què s'ha de qualificar d'accident de treball.

Amb el mateix caràcter excepcional, amb efectes des de l'inici de la situació de restricció de la sortida o entrada a un municipi, i mitjançant el comunicat de baixa corresponent, aquesta protecció s'estén a aquells treballadors que es vegin obligats a desplaçar-se de localitat per prestar serveis en les activitats no afectades pel Reial decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, sempre que l'autoritat competent hagi acordat restringir la sortida, o l'entrada, de persones del municipi on els treballadors esmentats tinguin el seu domicili, o on l'empresa tingui el seu centre de treball en cas que el treballador tingui el seu domicili en un altre municipi, i l'autoritat competent els hagi denegat de manera expressa la possibilitat de desplaçar-se, no puguin dur a terme el seu treball de forma telemàtica per causes no imputables a l'empresa per a la qual presten els seus serveis o al mateix treballador i no tinguin dret a percebre cap altra prestació pública.

L'acreditació de l'acord de restricció de la població on el treballador té el seu domicili o l'empresa el seu centre de treball, i la denegació de la possibilitat de desplaçament, s'ha de dur a terme mitjançant una certificació expedida per l'ajuntament del domicili o, si s'escau, pel del centre de treball afectat per la restricció davant l'òrgan corresponent del servei públic de salut. De la mateixa manera, la impossibilitat de realització del treball de forma telemàtica s'ha d'acreditar mitjançant una certificació de l'empresa o una declaració responsable en el cas dels treballadors per compte propi davant el mateix òrgan del servei públic de salut.

En el supòsit de treballadors per compte d'altri que tinguin el domicili en un municipi diferent del del centre de treball, a més del que preveu el paràgraf anterior, cal acreditar:

a) El domicili del treballador mitjançant el certificat d'empadronament corresponent.

b) Que el treballador desenvolupa el seu treball al centre situat en el municipi afectat per la restricció, mitjançant la certificació corresponent de l'empresa.

c) Que l'empresa no ha procedit al tancament del centre de treball, mitjançant la certificació corresponent de l'empresa.

2. La durada d'aquesta prestació excepcional està determinada pel comunicat de baixa i l'alta corresponent.

Sempre que l'autoritat competent hagi acordat, abans de l'entrada en vigor del Reial decret 463/2020, de 14 de març, restringir les sortides o les entrades del municipi on tinguin el domicili o en el qual tingui el centre de treball l'empresa en què presten els seus serveis, si es tracta de les persones treballadores per compte d'altri a les quals es refereix l'article 1 del Reial decret llei 10/2020, de 29 de març, pel qual es regula un permís retribuït recuperable per a les persones treballadores per compte d'altri que no prestin serveis essencials, a fi de reduir la mobilitat de la població en el context de la lluita contra la COVID-19, s'ha d'expedir un comunicat de baixa amb efectes des de la data d'inici de la restricció i un comunicat d'alta amb efectes del 29 de març de 2020.

Si es tracta de treballadors per compte propi o autònoms, quan la restricció adoptada abans de l'entrada en vigor del Reial decret 463/2020, de 14 de març, restringeix la seva sortida del municipi on tinguin el seu domicili o, tenint el seu domicili en un altre, vegin restringida l'entrada en el municipi i això els impedeix totalment dur a terme la seva activitat, el dret a la prestació comença amb el comunicat de baixa des de la data d'inici de la restricció i dura fins a la data de finalització d'aquesta, i en cap cas no pot durar més enllà de la data de finalització de l'estat d'alarma.

Aquest subsidi per incapacitat temporal és incompatible amb els salaris que s'hagin percebut, així com amb el dret a qualsevol altra prestació econòmica de la Seguretat Social, inclosa la incapacitat temporal per contingències comunes o professionals. En aquests supòsits s'ha de percebre la prestació de la Seguretat social diferent del subsidi que preveu aquest article.

Als efectes del que preveu el paràgraf anterior, el treballador ha de presentar davant l'òrgan corresponent del servei públic de salut, una certificació de l'empresa que acrediti que no percep salaris.

3. Pot causar dret a aquesta prestació la persona treballadora per compte propi o d'altri que estigui en la data del fet causant en situació d'alta en qualsevol dels règims de la Seguretat Social.

4. La data del fet causant és la data en què s'acordi l'aïllament, la restricció o la malaltia del treballador, sense perjudici que el comunicat de baixa s'expedeixi amb posterioritat a aquesta data».

Disposició final onzena. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el Govern i la ministra d'Hisenda, i, si s'escau, l'òrgan competent per raó de la matèria del Ministeri d'Hisenda, en l'àmbit de les seves competències respectives, a dictar les disposicions i a adoptar les mesures necessàries per aplicar, executar i desplegar el que preveu aquest Reial decret llei.

Disposició final dotzena. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta, amb caràcter general, a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a i 14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, i hisenda general i deute de l'Estat.

A més del que assenyala el paràgraf anterior:

La disposició addicional cinquena es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.8 de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre ordenació dels registres i instruments públics.

La disposició addicional sisena i la disposició final cinquena es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.25a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre bases del règim miner i energètic, respectivament.

Les disposicions addicionals setena, vuitena i onzena, així com les disposicions finals novena i desena, es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.17a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici que les comunitats autònomes executin els seus serveis.

La disposició addicional novena es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil.

La disposició addicional desena es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció, i, a més, els apartats 1 i 2 es dicten també a l'empara del que preveu l'article 149.1.25a de la Constitució, de bases del règim miner i energètic.

La disposició final sisena es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de procediment administratiu comú, sense perjudici de les especialitats derivades de l'organització pròpia de les comunitats autònomes.

La disposició final vuitena es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.23a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

Disposició final tretzena. *Incorporació de normes del dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret llei es completa la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 2019/692 del Parlament Europeu i del Consell de 17 d'abril de 2019, per la qual es modifica la Directiva 2009/73/CE sobre normes comunes per al mercat interior de gas natural.

Disposició final catorzena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», sense perjudici del que estableix la seva disposició addicional quarta.

Madrid, 4 d'agost de 2020.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN

ANNEX

Relació de béns a què es refereix la disposició adicional quarta

	Nom del producte	Descripció del bé/producte	Codi NC
1	Dispositius mèdics.	Respiradors per a cures intensives i subintensives.	ex 9019 20 00
		Ventiladors (aparells per a la respiració artificial). Divisors de flux.	ex 9019 20 00 ex 9019 20
		Altres aparells d'oxigenoteràpia, incloses les tendes d'oxigen.	ex 9019 20 00
		Oxigenació per membrana extracorpòria.	ex 9019 20 00
2	Monitors.	Monitors multiparàmetre, incloses versions portàtils.	ex 8528 52 91
			ex 8528 52 99
			ex 8528 59 00 ex 8528 52 10
3	Bombes.	<ul style="list-style-type: none"> – Bombes peristàltiques per a nutrició externa. – Bombes d'infusió de medicaments. – Bombes de succió. 	ex 9018 90 50
			ex 9018 90 84
			ex 8413 81 00
		Sondes d'aspiració.	ex 9018 90 50
4	Tubs.	Tubs endotraqueals.	ex 9018 90 60
			ex 9019 20 00
		Tubs estèrils.	ex 3917 21 10 a ex 3917 39 00
5	Cascos.	Cascos de ventilació mecànica no invasiva CPAP/NIV.	ex 9019 20 00
6	Mascaretes per a ventilació no invasiva (NIV).	Mascaretes de cara completa i oronasals per a ventilació no invasiva.	ex 9019 20 00
7	Sistemes/màquines de succió.	Sistemes de succió.	ex 9019 20 00
		Màquines de succió elèctrica.	ex 9019 20 00 ex 8543 70 90
8	Humidificadors.	Humidificadors.	ex 8415
			ex 8509 80 00
			ex 8479 89 97
9	Laringoscopis.	Laringoscopis.	ex 9018 90 20
10	Subministraments mèdics fungibles.	<ul style="list-style-type: none"> – Equips d'intubació. – Tisores laparoscòpiques. 	ex 9018 90
		Xeringues, amb agulla o sense.	ex 9018 31
		Agulles metàl·liques tubulars i agulles per a sutures.	ex 9018 32
		Agulles, catèters, cànules.	ex 9018 39
		Equips d'accés vascular.	ex 9018 90 84

	Nom del producte	Descripció del bé/producte	Codi NC
11	Estacions de monitorització – Aparells de monitorització de pacients – Aparells d'electrodiagnòstic.	Estacions centrals de monitorització per a cures intensives. Oxímetres de pols.	ex 9018 90 ex 9018 19
		– Dispositius de monitorització de pacients. – Aparells d'electrodiagnòstic.	ex 9018 19 10 ex 9018 19 90
12	Escàner d'ultrasò portàtil.	Escàner d'ultrasò portàtil.	ex 9018 12 00
13	Electrocardiògrafs.	Electrocardiògrafs.	ex 9018 11 00
14	Sistemes de tomografia computada/escànners.	Sistemes de tomografia computada.	ex 9022 12, ex 9022 14 00
15	Mascaretes.	– Mascaretes facials tèxtils, sense filtre reemplaçable ni peces mecàniques, incloses les mascaretes quirúrgiques i les mascaretes facials rebutjables fabricades amb material tèxtil no teixit. – Mascaretes facials FFP2 i FFP3.	ex 6307 90 10 ex 6307 90 98
		Mascaretes quirúrgiques de paper.	ex 4818 90 10 ex 4818 90 90
		Mascaretes de gas amb peces mecàniques o filtres reemplaçables per a la protecció contra agents biològics. També inclou mascaretes que incorporin protecció ocular o escuts facials.	ex 9020 00 00
16	Guants.	Guants de plàstic.	ex 3926 20 00
		Guants de goma quirúrgics.	4015 11 00
		Altres guants de goma.	ex 4015 19 00
		Guants de calceteria impregnats o coberts de plàstic o goma.	ex 6116 10
		Guants tèxtils diferents dels de calceteria.	ex 6216 00
17	Proteccions facials.	– Protector facials rebutjables i reutilitzables. – Protector facials de plàstic (que cobreixin una superfície més gran que l'ocular).	ex 3926 20 00 ex 3926 90 97
18	Ulleres.	Ulleres de protecció grans i petites (<i>googles</i>).	ex 9004 90 10 ex 9004 90 90
19	Granotes Bates impermeables – diversos tipus – mides diferents Peces de roba de protecció per a ús quirúrgic/mèdic de feltre o tela sense teixir, fins i tot impregnades, recobertes, revestides o laminades (teixits de les partides 56.02 o 56.03).	Roba (inclosos guants, mitenes i manyoples) multiús, de goma vulcanitzada.	ex 4015 90 00
		Peces de vestir.	ex 3926 20 00
		Roba i accessoris.	ex 4818 50 00
		Peces de vestir confeccionades amb teixit de punt de les partides 5903, 5906 o 5907.	ex 6113 00 10 ex 6113 00 90
		Altres peces amb teixit de calceteria.	6114
		Peces de vestir de protecció per a ús quirúrgic/mèdic fetes amb feltre o tela sense teixir, impregnades o no, recobertes, revestides o laminades (teixits de les partides 56.02 o 56.03). Inclou les peces de materials no teixits (« <i>spun-bonded</i> »).	ex 6210 10
		Altres peces de vestir de protecció fetes amb teixits cautxutats o impregnats, recoberts, revestits o laminats (teixits de les partides 59.03, 59.06 o 59.07).	ex 6210 20 ex 6210 30 ex 6210 40 ex 6210 50

	Nom del producte	Descripció del bé/producte	Codi NC
20	Cobertors de calçat/calces.	Cobertors de calçat/calces.	ex 3926 90 97
			ex 4818 90
			ex 6307 90 98
21	Casquets.	Quepis.	ex 6505 00 30
		Casquets i altres proteccions per al cap i rets de qualsevol material.	ex 6505 00 90
		La resta de casquets i proteccions per al cap, folrats/ajustats o no.	ex 6506
22	Termòmetres.	Termòmetres de líquid per a lectura directa Inclou els termòmetres clínics estàndard de «mercuri en vidre».	ex 9025 11 20
			ex 9025 11 80
		Termòmetres digitals, o termòmetres infrarojos per al mesurament sobre el front.	ex 9025 19 00
23	Sabó per rentar mans.	Sabó i productes orgànics tensioactius i preparats per rentar mans (sabó de tocador).	ex 3401 11 00
			ex 3401 19 00
		Sabó i productes orgànics tensioactius Sabó en altres formes.	ex 3401 20 10
			ex 3401 20 90
		Agents orgànics tensioactius (diferents del sabó) – Catiónics.	ex 3402 12
	Productes i preparacions orgànics tensioactius per rentar la pell, en forma de líquid o crema i preparats per a la venda al detall, que continguin sabó o no.	ex 3401 30 00	
24	Dispensadors de desinfectant per a mans instal·lables a la paret.	Dispensadors de desinfectant per a mans instal·lables a la paret.	ex 8479 89 97
25	Solució hidroalcohòlica en litres.	2207 10: sense desnaturalitzar, amb un volum d'alcohol etílic del 80 % o més.	ex 2207 10 00
		2207 20: desnaturalitzat, de qualsevol concentració.	ex 2207 20 00
		2208 90: sense desnaturalitzar, amb un volum inferior al 80 % d'alcohol etílic.	ex 2208 90 91
			ex 2208 90 99
26	Peròxid d'hidrogen al 3 % en litres. Peròxid d'hidrogen incorporat a preparats desinfectants per a la neteja de superfícies.	Peròxid d'hidrogen, solidificat amb urea o no.	ex 2847 00 00
		Peròxid d'hidrogen a granel.	
		Desinfectant per a mans.	ex 3808 94
		Altres preparats desinfectants.	
27	Transport d'emergència.	Transport per a persones amb discapacitat (cadires de rodes).	ex 8713
		Literes i carretons per al trasllat de pacients dins dels hospitals o clíniques.	ex 9402 90 00
28	Extractors ARN.	Extractors ARN.	9027 80

	Nom del producte	Descripció del bé/producte	Codi NC			
29	Equips de proves per a la COVID-19 / Instrumental i aparells utilitzats en les proves diagnòstiques.	– Equips de prova diagnòstica del coronavirus. – Reactius de diagnòstic basats en reaccions immunològiques. – Equip d'hisops i mitjà de transport viral.	ex 3002 13 00 ex 3002 14 00 ex 3002 15 00 ex 3002 90 90 ex 3821 00			
		Reactius de diagnòstic basats en la reacció en cadena de la polimerasa (PCR) prova de l'àcid nucleic.	ex 3822 00 00			
		Instrumental utilitzat en els laboratoris clínics per al diagnòstic <i>in vitro</i> .	ex 9027 80 80			
		Equips per a mostres.	ex 9018 90 ex 9027 80			
30	Hisops.	Buata, gasa, benes, bastonets de cotó i articles similars.	ex 3005 90 10			
			ex 3005 90 99			
31	Material per a la instal·lació d'hospitals de campanya.	Llits hospitalaris.	ex 9402 90 00			
		Carpes/tendes de campanya.	ex 6306 22 00, ex 6306 29 00			
		Carpes/tendes de campanya de plàstic.	ex 3926 90 97			
32	Medecines.	– Peròxid d'hidrogen amb presentació de medicament Paracetamol. – Hidroxicloroquina/cloroquina. – Lopinavir/Ritonavir – Remdesivir. – Tocilizumab. – Ruxolitinib.	ex 3003 90 00 ex 3004 90 00 ex 2924 29 70 ex 2933 49 90 ex 3003 60 00 ex 3004 60 00 ex 2933 59 95 ex 2934 10 00 ex 2934 99 90 ex 3002 13 00 ex 3002 14 00 ex 3002 15 00 ex 2933 59 95			
			33	Esterilitzadors mèdics, quirúrgics o de laboratori.	Esterilitzadors mèdics, quirúrgics o de laboratori.	ex 8419 20 00 ex 8419 90 15
			34	1 – propanol (alcohol propílic) i 2 – propanol (alcohol isopropílic).	1 – propanol (alcohol propílic) i 2 – propanol (alcohol isopropílic).	ex 2905 12 00
			35	Èters, èters-alcohols, èters fenols, èters-alcohol-fenols, peròxids d'alcohol, altres peròxids, peròxids de cetona.	Èters, èters-alcohols, èters fenols, èters-alcohol-fenols, peròxids d'alcohol, altres peròxids, peròxids de cetona.	ex 2909
			36	Àcid fòrmic.	Àcid fòrmic (i sals derivades).	ex 2915 11 00 ex 2915 12 00
			37	Àcid salicílic.	Àcid salicílic i sals derivades.	ex 2918 21 00
			38	Draps d'un sol ús fets de teixits de la partida 5603, del tipus utilitzat durant els procediments quirúrgics.	Draps d'un sol ús fets de teixits de la partida 5603, del tipus utilitzat durant els procediments quirúrgics.	6307 90 92
39	Teles no teixides, estiguin o no impregnades, recobertes, revestides o laminades.	Teles no teixides, estiguin o no impregnades, recobertes, revestides o laminades.	ex 5603 11 10 a			
			ex 5603 94 90			

	Nom del producte	Descripció del bé/producte	Codi NC
40	Articles d'ús quirúrgic, mèdic o higiènic, no destinats a la venda al detall.	Cobrellits de paper.	ex 4818 90
41	Cristalleria de laboratori, higiènica o farmacèutica.	Cristalleria de laboratori, higiènica o farmacèutica, tant si estan calibrats o graduats com si no.	ex 7017 10 00
			ex 7017 20 00
			ex 7017 90 00
42	Fluxímetre, fluxòmetre de tub Thorpe per subministrar oxigen 0-15L/min.	El fluxòmetre de tub Thorpe està compost de ports d'entrada i sortida, un regulador, una vàlvula i un tub de mesurament cònic transparent. Serveix per connectar-lo amb diverses fonts de gasos mèdics, com un sistema centralitzat, cilindres (bombones), concentradors o compressors. Versions de fluxímetre (fluxòmetre) ordinari (absolut, no compensat) i de pressió compensada, adequades per a rangs de flux específics.	ex 9026 80 20 ex 9026 80 80 ex 9026 10 21 ex 9026 10 81
43	Detector de CO2 colorimètric d'inspiració.	Mida compatible amb el tub endotraqueal d'infants i adult. D'un sol ús.	ex 9027 80
44	Pel·lícula o plaques de raigs X.	Plana sensibilitzada i sense impressionar.	ex 3701 10 00
		En rotlles Sensibilitzada i sense impressionar.	ex 3702 10 00